

நாலை

மார்ச் 11
இதழ் 5

உளவியல் மஞ்சரி

“தாழ்வு மனப்பான்மை”

பு
ர
ட்
டா
சி
ந
1
9
8
5
ப
ய
ப
சி

சரி
காவ
சுருஷி
நிகழ்வ கையிரை

பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு
பு

“வசந்தாபந்தவ முழுது”

நான்

உளவியல் மஞ்சரி

இதழ் 5
மலர் 11

புரட்டாதி - ஐப்பசி
1985

“ தாழ்வு மனப்பான்மை ”

“ நான் வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம் ”

ஆசிரியர்:

வின்சன்ட் பற்றிக் O.M.I., B.A.

இணை ஆசிரியர்.

S. டேமியன் O. M. I., M. A.

துணை ஆசிரியர்கள்:

ராஜன் மங்களா
ஜோசப் பாலா
ஜீவனதாஸ்
நீக்கிலஸ்
S. வசந்த ராஜ்

தொடர்பு:-

F. L. N. குருஸ்
லொசிங்ரன்
வலன்ரைன்

விநியோகம்:

அம்புதராஜ்
B. யூட்டுலேந்திரன்
சத்திய சீலன்
L கிஃறஷன்

விளம்பரம்;

S. K. ரொசாய்ரே
ஹிம்மாஹுவல்

முகவரி ;

“நான்”
அ, ம. தி. குருமடம்
கொழும்புத்துறை.

அடுத்த வெளிவருகிறது!

“ எதிர்பார்ப்பு ”

உங்கள் ஆக்கங்களை

15-10-85க்கு முன்

அனுப்பி வையுங்கள்

உள்ளே

மாறியது நெஞ்சம் (சிறுகதை)
தாழ்வு மனப்பான்மை (கட்டுரை)
சந்தித்த போது சிந்தித்தவை
(உரையாடல்)
தாழ்வினை வெல்வோம் (கவிதை)
முயற்சியே முன்னேற்றத்தின் வழி
(கட்டுரை)

ஒரு மேதையும் ஒரு பேதையும்
(சிறுகதை)
மனோ ஏன் இப்படி செய்தான்?
(உண்மை சம்பவம்)

மௌனங்கள் கலையும் போது
5 (தொடர்)

போது அறிவுப் பெட்டகம்
கருத்துக்குவியல்
நான் பதில்கள்
குறுக்கெழுத்துப்போட்டி.

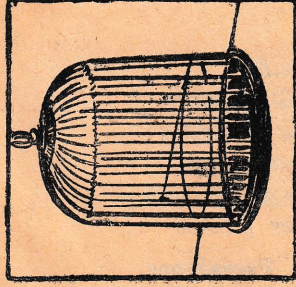
உங்கள் தெரிவு

அடுத்த ஆண்டுக்கான ஆக்கத்தலைப்
புக்களை நீங்களே தெரிவு செய்து
அனுப்புங்கள். தரமா னவைதெரிவு
செய்யப்படும்.

சந்தா விபரம்;

ஈரண்டு சந்தா ரூபா 28-00
ஓராண்டு சந்தா ரூபா 15-00
வெளிநாட்டு சந்தா US \$ 7
பணம் பெறும் கந்தோர்
கொழும்புத்துறை.

என் இன்னும் தாமதம்?

நீங்கள் முக்கியமானவர்கள். நீங்கள் எந்த வகையிலும் மற்றவர்களுக்கு சளைத்தவர்கள் அல்ல. உங்களை நீங்கள் சிறைப்படுத்தும்பொழுது எப்படி நீங்கள் விடுதலை இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்? பணம், பதவி, அந்தஸ்து, அதிகாரம், சமூகம், சூழல் சார்பாக கட்டுப்பட்டு நிற்கும் பொழுது மனம் அடிமை நிலையிலேயே காணப்படும்.

முயலாதது ஒன்றும் முடியாததே! முயற்சியினால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை. கூலிக்குப் படகு ஓட்டி, செல்வந்தர் வீட்டிலே எடுபிடி வேலை செய்து ஈற்றிலே அமெரிக்க அதிபரானர் ஆபிரகாம் லிங்கன். வறுமை மின் பிடியிலும் தங்கள் முயற்சியினால் முன்னுக்கு வந்த மகான்கள் பட்டியலில் இடம் பெறும் கர்ம வீரர்களாமரானர், அச்சுக்கோர்ப்பாளராக இருந்த ம. பொ. சிவனானம், வீடுகளில் பத்திரிகை வியாபாரம் செய்த வி. ஜி. சந்தேகாரும், நாடகக் கொட்டகையில் சோடா விற்க கலைவானர் என். எஸ். சிருஷ்ணன், தொழிலாளியின் வயிற்றில் பிறந்து ஜேர்மனியின் தலைவராகத் திகழ்ந்த லெனின் போன்று இன்னும் எத்தனைபேர் இயல்புமை என்பதை இல்லாமல் செய்து முன்னேற்றப் பாஸ்தையிலே முழுமூச்சாக முன் சென்றார்கள்.

எக்கத்தின் தாக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு ஊக்கத்தோடு ஆக்கத்தினை மேற்கொள்ள அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மனச்சிறையை உடைத்தெறிந்து விட்டு வெளியே வாருங்கள். உங்களது முக்கியத்துவத்தை, உங்களது உயர்ந்த இயல்பான தன்மையினை வெளிப்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் அளியுங்களேன்.

“தாழ்வுச் சிறையினைத் தகர்ந்தெறியுங்கள்; தன்மானமுள்ளவராய் வரமுனையுங்கள்.”

[பரிசுக் கவிதை]

விழித்தெழுங்கள் மானிடரே!

— நயினைகுலம் —

இறைவனின்
படைப்பினில்
உயர்வு தாழ்வில்லை.
தாழ்ந்தவர்
தானென்று
தன் மனம் குரல்தர
தனக்குத்தானே
சுற்றிய போர்வை ...

எமக்குநாமே
இட்டுக் கொண்ட
விஷங்கு ..
அவர்க்கு அவரே
மாட்டிக் கொண்ட
சுருக்கு ..

விடுதலை கிடைத்தாலும்
வெளியேற முடியாமல்
கைதியாய்
சமைத்திடும்
கல்லறைகள் ..

ஆணுக்கும் பெண்
அடிமை, என்று
ஆரம்பப் பாடம்
பெண்களுக்கு
சொன்னது ..

உடையவனுக்கு
உழைப்பவர்கள்
உயிருள்ளவரை
அடிமை யென்று
எழையின் குருதியில்
சூடாய் கலந்தது ..
சில
மேதைகளின்
முதுகில் கூட

மூட்டைகளாய்
கனக்கின்றன
பேதைகள் பலரின்
பிரம்மாக்கள் ... இவை
உளவியலின்
உண்மைகளை
உணராத
நெஞ்சங்கள்
உறைவிடமாய்
இதற்கு
மஞ்சம் போடுகின்றன ..

இன்னமும்
விடியாது தொடரும்
இருளாக
சீதன வேலிகளை
தாண்டாத மான்களாய்
மனித சந்தையில்
கன்னிப் பெண்கள் ..
தொடரும்
தொழுநோயாய்
வர்க்க வியாதிகள் இன்றும்
எம்மை
வாட்டி எடுக்கின்றன.

இவை யெல்லாம்
இதன் கோரப்பசிக்கு
இரையாகி
நிற்பவை.

மானிடரே
விழித்தெழுங்கள்
உங்களை நீங்களே
சுத்தமாக்குங்கள்
உலக சுதந்திரத்திற்கு
நீங்களே ரட்சகர் ...

பரிசு அளிப்பவர்: Sayons Bake House, Passaiyoor.
பாராட்டுப் பெறுவோர்: புசல்லாவை - இஸ்மாலிகா,
எஸ். பி. வைலற் சரோஜா திருமலை.

மாறியது நெஞ்சம் ...

[சிறுகதை]

கமலா இளங்கோவன்

குருநகர்

அமைதியாகத் தோன்றியது அச் சூழ்நிலை. ஆனால் சாந்தியின் மனமோ குழம்பிக்கிடந்தது. நடந்து வந்த அவள் அவரது அறையை நோக்கிச் சென்றாள். அறைவாசலில் “உளவளத் துணையாளர்” என எழுதப்பட்டிருந்தது. அங்கிருந்த இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டாள். அழைப்புக் கிடைத்தது ம் உள்ளே சென்றாள். உள்ளே நுழையும் பெண்மணியைத் தன் கண்களால் அளவிட்டுக்கொண்ட டாக்டர் முரளி அவளை அமரும்படி கூறினார். தயக்கத்துடன் அமர்ந்த சாந்தியிடம் “உமது பெயர் விபரங்களை நான் அறிந்து கொள்ளலாமா? என அமைதியான குரலில் அவர் கேட்கவும் “என் பெயர் சாந்தி கிளி நொச்சியிலிருந்து வருகிறேன்” என்றாள். அப்படியா! உமது குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குழப்பத்தை கூறுகிறீரா?” என்ற அடுத்த கேள்வியைக்கேட்டு பெரும் அதிர்ச்சி அடைந்தாள் சாந்தி. “இவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது” அவள் உள்ளம் திகைத்தது. “ஒருவரின் நடை உடை, பாவனைகளைக் கொண்டு அவர்களைப்பற்றி அறியும் உளவியல் திறமை அவருக்கு இருப்பதை சாந்தி அறிவாளா? “தயங்கவேண்டாம் உமது பிரச்சனையை கூறும்” என்ற அவரின் குரல் கேட்டு அதிர்ச்சியில் இருந்து மீண்ட சாந்தி, “எனக்கு வாழ்க்கை நிமிடத்திற்கு நிமிடம் சாகின்ற வாழ்க்கை நிம்மதியே கிடையாது. என் சிநேகிதி மேரியும் இல்லை என்றால் நான் என்றோ செத்திருப்பேன்” என கண்கள் கலங்கிக் கூறினாள்.

“கவலைப்படாதேயம்மா” என்று டாக்டர் அவளது பதட்டநிலையை படிப்படியாகப் போச்சினார். அவள் தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களை வார்த்தை வடிவாக்கினாள்.

நான்கு பெண் பிள்ளைகளைக் கொண்ட குடும்பத்தில் மூத்தவள் சாந்தி தந்தை பொன்னுசாமி ஒரு சாதாரண விவசாயி. ஆயினும் கஷ்டப்பட்டு சாந்தியை பட்டதாரியாக்கினார். சாந்தியின் நல்லகாலம் உடன் ஆசிரியர் வேலை சொந்த இடமான கிளிநொச்சியிலேயே கிடைத்தது. ஒரு தேவை பூர்த்தியாக்கப்பட புதிய தேவைகள் தோன்றுவது மனித வாழ்வின் இயல்புதானே? சாந்தியின்

திருமணப் பிரச்சனை ஆரம்பமானது- சாந்தி ஒரு பட்டதாரியே தனக்கு கணவனாக வரவேண்டுமென எதிர்பார்த்தாள். பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்து நின்ற சாந்தியின் பெற்றோர், திருமணச் சந்தையில் மாப்பிளையை விலைபேசினர். சீதனம், அன்பளிப்பு என இலட்சத்திற்கு மேல் விலை கூறப்பட்டது. அவ்விலையை கொடுத்து வாங்க முடியாத சாந்தியின் பெற்றோர் வேறு மாப்பிளை எத்தனையோ தேடினர். அவற்றையெல்லாம் தட்டிக் கழித்தாள் சாந்தி. ஒரு நாள் தந்தை பொன்னுச்சாமி சாந்தியிடம், “என்னம்மா இப்படியே தட்டிக்கழித்தால் என்ன செய்வது? உனக்கும் வயது போயிக்கொண்டிருக்கிறது. உனக்குப் பின் மூன்று பெண்கள் இருக்கிறதை மறந்து விட்டாயா? நீ நினைக்கும் மாப்பிளையை பார்ப்பதற்கு எமக்கு வசதியிருக்கிறதா? நான் தோட்டம் செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வில்லையா? “அதற்கு என்னப்பா செய்யச் சொல்லுகிறியள்” என்று குறுக்கிட்டாள்” சாந்தி பொன்னுச்சாமி, தொடர்ந்தார்; “அவன் சிவலிங்கத்தின் பொடியன் மகேந்திரன். அவனை உனக்குச் செய்கிறதற்குக் கேட்டாங்க. உன்னிடம் கேட்டுச் சொல்லுகிறேன்” என்றேன். சீதனம் கேட்கவில்லை விரும்பியதைக் கொடுங்கள் என்கிறார்கள். மகேந்திரன் கொஞ்சம் கறுப்பு இதனைத் தவிர அவனில் என்னகுறை நல்ல உழைப்பாளி, குடி வெறி கிடையாது” என பெருமூச்சுடன் நிறுத்தி மகளின் முகத்தை ஏக்கத்தோடு பார்த்தார் பொன்னுச்சாமி. தன்னிடம் கெஞ்சி நிற்கும் தந்தையை சாந்தி நோக்கினாள். குடும்பத்திற்காக உழைத்து உழைத்து தேய்ந்து போன அவர் உடலைப் பார்த்தாள். பாசம் மேலிட அவள் கண்கள் கலங்கின; “எனக்காக இல்லாவிட்டாலும் குடும்பத்திற்காக என் மனதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். தோட்டம் செய்பவனில் என்ன குறை? குணம் இருந்தால் அது போதாதா?” இப்படியான எண்ணங்கள் சாந்தியின் மனதில் அலைமோதின. “அப்பா நாளைக்கு பதில் கூறுகிறேன்” என்றாள். “சரியம்மா நீ நல்லா வாழவேண்டும். அதுதான் என் விருப்பம்” எனக்கூறிச் சென்றார்.

சாந்தியின் சம்மதம் கிடைத்ததும் திருமண அலுவல்கள் விரைவாக நடைபெற்று, நாளும் குறிக்கப்பட்டது. பட்டதாரியான நீ போயும், போயும் ஒரு தோட்டக்காரனை” என்றாள் ஜெயந்தி. உன் அழகிற்கு அந்த கரிக்கட்டையா கிடைத்தான்? நளினம் காட்டினாள் நந்தினி, ஆனால் சாந்தியின் வாழ்வில் அக்கறை கொண்ட மேரியோ “சாந்தி இந்த வால்களின் கதைகளை குப்பையில் போடு. உள்ளத்து அழகு தான் தேவையானது. உத்தியோக மாப்பிளை வேண்டும் என எதிர்பார்த்து, பொருளாதார இயலாமையால் சீதனம் கொடுக்க முடியாத தமது இளமையை கரைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எமது பெண்கள் இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்” என சிறு அறிவுரையே வழங்கிவிட்டாள்.

திருமணம் முடிந்து சில மாதங்கள் சென்றன. மகிழ்ச்சியாக சென்று கொண்டிருந்த குடும்பம், திடீர்ப் புயலில் சிக்கிய மரக்கலம் போன்று தடுமாறத் தொடங்கியது. முன்பு பாடசாலையில் பிந்தி வந்தாலும் எதுவும் கூறாத மகேந்திரன், சில ஊகங்களை தனக்குள் வைத்து, "நீ அங்கே போனாயா? இங்கே போனாயா?" எனக் கேட்கத் தொடங்கினான். இதனால் அவர்களிடையே சிறு மனக் கசப்புகள் ஏற்பட்டன. நாட்கள் செல்லச் செல்ல புதிய நண்பர்களும் புதுப் பழக்கங்களும் ஏற்படத் தொடங்கின. சிகரட்டே பிடிக்காதவன், நிதமும் மதுவால் நிலை தடுமாறி வீட்டுக்கு வரத் தொடங்கினான். இப்படியான நேரங்களில் சாந்தி அலட்சியமாக இருந்து விடுவாள். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் முன்பு சாந்தியை அழைத்துக் கொண்டு உறவினர் வீடுகளுக்குச் சென்றவன் சாந்தியை அழைத்துச், செல்ல மறுத்து "நான் வருவது உனக்கு மரியாதை இல்லை நீ போ" என குத்தலாக கூறுவான். இப்படியாக நாளுக்கு நாள் ஏதோ காரணங்களால் சாந்தி மீது குற்றம் சாட்டுவது மகேந்திரனின் வேலையாக இருந்தது. சாந்திக்கு அவனைப் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை!! நான் எது செய்தாலும் குற்றம் கூறுகிறார்? நான் அழகாக உடையணிவதை வெறுக்கிறார். யாருடனும் கதைப்பது விருப்பமில்லை. இத் திடீர் மாற்றத்திற்கு காரணம் யாது? விடை காண முடியாது குழம்பினான் சாந்தி. அவளுக்கு வாழ்க்கையை நினைக்கும் போது வெறுப்புத்தான் தோன்றியது. சினேகிதி மேரியின் உறவும் இல்லையென்றால் அவளுக்கு விசர்தான் பிடித்திருக்கும். மேரியின் அறிவுரைகள்தான் அவளை வாழவைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் சாந்தி பாடசாலைக்கு புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தாள். "எனக்கு 50 ரூபா வேண்டும்" மகேந்திரன். "இப்போது என்னிடம் பணமில்லை" என எரிச்சலுடன் கூறினாள் சாந்தி. "ஓமடி உனக்கு உழைக்கிறேன் என்ற திமிர். பட்டதாரி என்கின்ற தலைக்கனம். இன்றைக்கு பாடசாலைக்குப் போகப்போகிறாயா?" என்றவன் சாந்தியின் கையிலுள்ள பொருட்களைப் பறித்து வீசினான். கோபமுற்ற சாந்தி "நீங்கள் என்னதான் நினைத்து விட்டீர்கள்? உங்களை போய் கலியாணம் செய்தேனே எனக்கு வேணும்" எனக் கத்தி முடிப்பதற்குள் மகேந்திரனின் கை அவளின் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்தது. "இனி பேசினால் கொலை விழும்" என்று கத்தி விட்டு வெளியேறினான்.

அடி விழுந்த அதிர்ச்சியால் சற்று நேரம் அப்படியே நின்ற சாந்தியின் குலங்கிக் குலங்கி அழுதாள். "ஆண்டவனே எனக்கேன் இப்

படியான ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்து விட்டாய்” எனத் தலையில் அடித்துக் கொண்டாள். அப்போது சாந்தியைக் காண வந்த மேரி சாந்தியின் நிலையைக் கண்டு “சாந்தி! என்ன நடந்தது” என்றாள். மேரியைக் கண்டதும் ஓவன கதறி அழுத சாந்தி ‘பாத்தியா மேரி! என்ற வாழ்க்கையை? இப்படி ஒரு வாழ்வு தேவையா? திருமணம் செய்யாது இருந்திருக்கலாமே, எனக் கதறிய சாந்தி நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கூறினாள். அவற்றைக் கேட்ட மேரி “மகேந்திரன் உண்மையில் கெட்டவன் அல்ல இம் மாற்றங்களுக்கு ஏதும் இருக்க வேண்டும்” எனக் கூறி என்னை உங்களிடம் போகும்படி தூண்டினாள்.

சாந்தியின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்ட டாக்டர் முரளிக்கு பிரச்சினைக்கான காரணம் எது என்பது தெளிவாகப் புரிந்தது. மகேந்திரனின் தாழ்வு மனப்பான்மைதான் அதற்குக் காரணம் தான் அதிகம் படிக்காதவன். நிறத்தில் கறுப்பு என அவன் மனதில் கொண்ட தாழ்வு மனப்பாங்கினை அவனது நண்பர்களின் உபதேசங்களும் மேலும் வளர்த்து விட்டது. அதுதான் அவன் இந்நிலைக்கு மாறினான் என்பதனைப் புரிந்து கொண்ட டாக்டர், கவலைப்படாதே உன் கணவனின் மனமாற்றத்திற்குக் காரணம் அவனது தாழ்வு மனப்பான்மையே! என்றார். “டாக்டர் அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென கூறுங்கள். கட்டாயம் செய்கின்றேன்”. உறுதிதொனித்த குரலில் சாந்தி கூறினாள்.

“அம்மா சாந்தி! முதல் உனது விரக்தி மனப்பான்மையை விட்டு டொழி. மகிழ்ச்சியாக இரும். உமது அன்பான, ஆதரவான வார்த்தைகள், நடத்தைகள் தான் உமது கணவனின் மனநிலையை மாற்ற வேண்டும். உமது கணவன்தான் உமது எந்த விடயத்திலும் முக்கியமானவன் என்பதனை உமது சொல்லிலும், செயலிலும் காண்பிக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் மத்தியில் உமது கணவனை புகழ்ந்து கூறும். வீட்டில் யாராவது உம்மைத் தேடி வந்தால் உமது கணவனை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும். உமது பேச்சு, செயல்கள் அனைத்திலும் உமது கணவனை நீர் பெரிதும் மதிக்கிறீர் என்ற உணர்வு அவனை ஆட்கொள்ள நீர் நடக்க வேண்டும் எனக் கூறி வழியனுப்பி வைத்தார். டாக்டர் சாந்தியின் உள்ளத்தில் சூழ்ந்திருந்த விரக்தி அகன்று ஒரு புத்துணர்ச்சியுடன் வீடு சென்றாள்.

(யாவும் கற்பனை அல்ல.)

மனம் ஒத்த உறவே மகிழ்ச்சியானது.

தாழ்வு மனத் தூண்டல்கள்

சி. சாந்தலட்சுமி
தையிட்டி

தாழ்வுச் சிக்கலைப் பற்றிய சரியான விளக்கத்தைத் தந்து உதவிய பெருமை அல்பிரெட் ஆடலர் (Alfred Adler) என்ற உளவியல் அறிஞரையே சாரும். இவரின் கருத்துப்படி, பிறப்பின் போதே மனிதன் தாழ்வு உணர்வைப் பெறுகின்றான். அன்னையின் வயிற்றில் எல்லா வகையிலும் தன் சுயமுயற்சியின்றி வளர்ந்த குழந்தை, திடீரென இவ் உலகில் விடப்படுகின்றது. பால் சுவைத்தல், அழுதல் போன்ற செயல்களுக்குரிய தசைத்திறனைத் தவிர, வேறு எவ்வித திறனுமற்ற நிலையில் அக் குழந்தை உள்ளது. உற்பலம் இன்மை, சிறிய உருவம், அறிவு - அனுபவக்குறைவு போன்ற குறைபாடுகள் குழந்தையிடத்தில் தாழ்வு மனநிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. குழந்தை வளர வளர இத்தகைய மனநிலையைத் தவிர்க்க முற்படுகின்றது. இத்தாழ்வு நிலை வேதனையைத் தருவது போலவே, இந்நிலையை உதறி எறிய வேண்டும் என்னும் முயற்சியையும் இந்நிலையே தூண்டுகிறது எனவே முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சியைத் தூண்டுதலே தாழ்வுணர்வின் தலையாய கடனாக அமைகிறது. இவ்விதத்தில் தாழ்வுணர்வு தரும் தூண்டுதலின் அடிப்படையில் குழந்தை வளர்கிறது. அத்துடன் பல திறன்களையும் கற்றுக் கொள்கிறது. தன் பெற்றோரையும், உடன் பிறந்தவர்களையும், பிறரையும் போன்று தான் பலமுள்ளவனாக, தனது தேவைகளைத் தானாகவே அடைந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் பெரு விருப்பமே, குழந்தையின் உடல், உள்ளம் இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுகின்றது. வளர்ச்சி பெற்ற நிலையிலும் தாழ்வு மனப்பான்மை மனிதர்களை விட்டுத் தொலைவதில்லை.

நாம் வாழும் சமூக சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வாழ்வில் சில இலட்சியங்களை ஏற்படுத்துகின்றோம். இவற்றை அடைய நாம் பெருமுயற்சி எடுக்கின்றோம். ஏழை, பெரிய பணக்காரனாக வரவேண்டுமெனக் கனவு காணலாம். இத்தகையவன் செல்வந்தன் முன் தாழ்வு மனத்தால் கூனிக் குறுகுவது இயற்கையே. இதைப் போல் அறிவைப் பெற முயல்பவனும் பேரிருள் முன் தன்னைத் தாழ்ந்தவனாகக் கருதலாம். வாழ்வின் பல நிலைகளில் இத்தாழ்வு மனப்பான்மை தலை காட்டிக் கொண்டே இருக்கும். சிறந்த ஆங்கில அறிஞர் முன் அரை குறையாக ஆங்கிலம் தெரிந்த ஒருவர், தமது கருத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் எடுகதுக் கூற அஞ்சதல் இயற்கையே. இவ்வாறு மனித முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலாக தாழ்வு மனப்பான்மை, மனிதனது தன்மானத்தைக் காப்பாற்றத் தூண்டுகி சக்தியாகவும் இருக்கிறது.

ஆட்வரின் கருத்துப்படி, காட்டில் விலங்கோடு விலங்காக வாழ்ந்த மனிதன், இன்று நாகரிகத்தின் சிகரத்தில் நிற்பதற்கு இத்தாழ்வு உணர்வே காரணமாகும். உடல்வலு குறைந்தவனாக இருப்பினும் தன் மனத்திடத்தின் துணைகொண்டு, உலகப்படைப்புக்கள் அனைத்தின் மீதும் மனிதன் ஆட்சி செலுத்துகின்றான். வலிமை கொண்ட யானையைத் தன் அறிவுத்திறன் கொண்டு அடக்கி ஆள்கின்றான்; புவியின் ஈரீப்புச் சக்தியையும் மீறி வானவீதியில், ஒவியைவிட அதிவேகமாகப் பறக்கும் விமானங்களில் பறந்து செல்கின்றான். தாழ்வுணர்ச்சியின் தூண்டுதல் அடிப்படையிலேயே இவையாவும் சாதிக்கப்படுகின்றன.

முன்னேற்றத்தைத் தந்து, வாழ்வை வளம் படுத்தும் இத் தாழ்வு உணர்ச்சி அதிகமாகக் காணப்படும் போது ஒருவரின் வாழ்வு வீரத்தியின் எல்லைக்குச் சென்றுவிடுகின்றது. இத் தாழ்வு உணர்வாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்மையும் உறுதியும் மறைந்து விடுகின்றன. முன்னேற்றப் பாதையில் நடை போடுவதற்கு அஞ்சும் இவர்கள் தம் வாழ்க்கையையும் தலைவீதியையும் குறை கூறுவதிலும், பிறரைப் பழித்து அவதூறு சொல்வதிலுமே காலத்தைக் கடத்துகின்றனர். வாழ்வில் இன்பம் இல்லை; வாழ்க்கை என்பது துன்பமும் தொல்பயும் நிறைந்தது. இதுதான் அவர்களின் சிந்தாந்தம். அதிக தாழ்வுணர்வால் பீடிக்கப்படுவோர் சில வேளைகளில் தற்கொலை முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுதலுண்டு. இத்தகைய தாழ்வுணர்வைப் பற்றித்தான் நாம் மிக அவதானமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவன் எப்படி நினைக்கின்றானோ அப்படியேதான் மாறுவான். தாழ்வான எண்ணங்களை, கவலை திறைந்த சோகம் தரும் எண்ணங்களை அலுப்பும சலிப்பும தரும் எண்ணங்களைத் தூர எறிந்து விட்டு - மகிழ்ச்சி நிறைந்த உற்சாகம் தரும் எண்ணங்களையே நினைக்க வேண்டும். உலக மக்கட்தொகையில் ஏறக்குறைய 95 வீதம் னோர் சாதாரண மூளை ஆற்றல் படைத்தோரெனவும் நான்கு சதவீதமானோர் மட்டுமே அசாதாரண ஆற்றல் உடையவராகவோ அல்லது முற்றிலும் ஆற்றல் அற்றோராகவோ உள்ளனர் எனவும் மனோதத்துவ மதிப்பீடு கூறுகின்றது. எனவே, இறைவன் எம்மை நிறைவுள்ளவர்களாகவே படைத்துள்ளார். குறைகள் எம்மிடம் இல்லை. எம்மனதில்தான் இருக்கிறது. வாழ்வின் முன்னணியில் இருந்தோரும், இருப்பவர்களும் தம் உழைப்பின் பயனாகவே உயர்ந்துள்ளனர் எனவும் ஊக்கமின்றி முயற்சி குறைந்ததின் காரணமாகவே பலர் தாழ் நிலையில் உள்ளனர் எனவும் நாம் அறியலாம். பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்தோர் உயர் ஏற்றம் பலகண்டு புகழேணியினை உச்சியை அடைந்திருப்பது நாம் அறியாத தல்ல, உழைத்தோரே பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார்கள். எனவே, என்ன இடர்வரினும் மனதைத் தளர விடாது உற்சாகமாகவே முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்.

தாழ்வு மனத்தை உளவியல் அறிஞர்கள் மூன்று வகையாகப் பிரித்துள்ளார்கள். தாழ்வு உணர்ச்சி தாழ்வுச்சிக்கல், உயர்வுச் சிக்கல்.

தாழ்வு உணர்வால் ஒருவர் பாதிக்கப்படும்போது அவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவரே தான் தாழ்வுணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலை அறிகிறார். இதன் காரணமாகத் தாம் வாழ்க்கையில் முன்னேறுதற்கு வழியில்லை என்றெண்ணி நலியலாம்.

தாழ்வுச் சிக்கல், தாழ்வு உணர்ச்சியை விட மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தது. ஒருவர் அதிக தாழ்வுணர்வால் பாதிக்கப்படும் போது, மனதிற்கு வேதனையைத் தரும் இவ்வுணர்வு நளவிலி உள்ளத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றது. இதன் மூலம் தனியவரின் நளவு உள்ளத்திலிருந்து இவ்வுணர்ச்சி மறைக்கப்படுகிறது. இதனால் இவ்வுணர்ச்சியால் பீடிக்கப்படுபவர் அதனை அறிவதில்லை. இவ்வாறு நளவு நிலையில் இருந்து நளவிலி நிலைக்கு மாற்றப்படும் தாழ்வு உணர்ச்சியே தாழ்வுச் சிக்கலாகும்.

உயர்வுச்சிக்கல் என்பதும் உண்மையில் தாழ்வுச் சிக்கலே. மிக அதிகமான தாழ்வு உணர்ச்சியால் ஒருவர் பாதிக்கப்படும் போது இது நளவிலி உள்ளத்தில் சிக்கலாகப் புதைக்கப்படுகிறது. அடிமனதில் இவ்வாறு புதையுறும் எண்ணங்களும் சிக்கல்களும் மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதித்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. ஒருவரது நடத்தை, எண்ணம், களவுகள், ஆளுமை, சமூக இடைவினை போன்ற செயல்களைப் பாதிப்பது நளவிலி உள்ளமாகும். அடிமனத்தில் புதைந்து கிடக்கும் எண்ணங்களும் சிக்கல்களும் தமது உண்மை வடிவிலேயே வெளிவருவதில்லை. நளவு உள்ளத்தால், நளவிலி உள்ளத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட எண்ணங்கள், நளவு உள்ளம் அறியாத வகையில் வேற்றுருக் கொண்டு வெளிவருதலுண்டு. இத்தகைய வேற்றுரு நிலைகளில், ஈடு செய்தல் என்பதும் ஒன்றாகும். குறைபாடுடையவர்கள் தமது குறைகளை, மற்றொரு திறமை கொண்டு ஈடு செய்தலை நாம் காண்கிறோம். குருடராக உள்ள ஒருவர், செவிக்கூர்மையுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். வலது கையை இழந்த ஒருவர் இடது கையால் திறப்பட எழுதும் திறன் கொண்டவராகக் காணப்படுகின்றார்.

இதைப்போன்றே, தாழ்வுச் சிக்கலால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரது நளவிலி உள்ளம் ஈடு செய்வதில் ஈடுபாடு கொண்டு, நளவிலி மனத்தின் தூண்டுதலின் காரணமாக தாழ்வுச் சிக்கலால் வருந்துபவர் அதனை மறைந்து, தாம் பிறரைவிட எல்லா வகையிலும் சிறந்தவர் எனக் காட்டமுற்படுதலுண்டு. இவர் தான் உண்மையில் பிறரை

வீட உயர்ந்தவர் என்றுதான் நர்புகிரூர். இது தாழ்வுச்சிக்கலால்
 எழுதப்பட்ட எண்ணம் என்று அவர் அறிந்திருப்பதில்லை. பொது
 வாகக் கூறியிடத்து, தாழ்வுச் சிக்கலும் உயர்வுச்சிக்கலும் ஒன்றாகவே
 காணப்படுகின்றன. தாழ்வுச் சிக்கலை உடையவர்கள், உயர்வுச் சிக்க
 லாலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், உயர்வுச் சிக்கலால் வருந்துபவர்கள்
 வெறும் பகட்டுக்காரராகவும், ஆடம்பரங்களில் ஆசைகொண்டோராக
 வும் காணப்படுகின்றனர். பகட்டாக உடை அணியவிரும்பும் இவர்கள்,
 உடை அணியும் பாணியிலும் பிறரிடமிருந்து வேறுபட்டு நிற்கவே
 ன்றும்புகின்றனர். இவர்களது ஆங்கிலப் பேச்சைக் கேட்பதும் வேடிக்
 கையாகவே இருக்கும். நகைத்தல், பேசுதல், ஐயமுறல், வியப்படை
 தல் ஆகியனவும் மிகைப்பட்டே காணப்படும். தங்கள் சிறந்த அறி
 வர்கள் என இவர்கள் கருதுகின்றனர். பிறரோடு வாதிடும்போது
 வெற்றி பெற விரும்பும் இவர்கள் எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்திக்
 கொள்ளத் தயங்க மாட்டார்கள். சில வேளைகளில் தோல்பிறு
 தேர்ந்துவிட்டால், தம்மோடு வாதாடியவர்கள் அவைவரும் வடிக்கட்
 டின மூட்டாளர்கள் எனவும் அவர்களோடு வாதிடுதல் வீண்செயல்
 எனவும் கூறமுயல்வர். இவ்வாறு தம்மைப்பற்றி எல்லாவகையிலும்
 உயர்வாகவே இவர்கள் எண்ணுவது போலவே, பிறரை எள்ளிநகை
 யாடும் மனப்பான்மையும் இவர்களிடம் உண்டு. இத்தகைய மனி
 தர்களை நாம் மண்டைக்கனம் பிடித்தவர்கள் எனக் கூறி வெறுப்பதும்
 உண்டு. இதில் பரிதாபத்துக்குரியவர் பரிசுசிக்கப்படுபவரல்ல. தாழ்வு
 மனத்தால் தாக்கப்பட்டுத் தன்னை உயர்வாகக் கருதிப் பிறரைப் பரி
 கசிப்பவரே — இவர்களுக்குப் பரிசுசிக்கப்படுபவர்களின் தயவரல் அன்
 பும் இரக்கமும் கிடைக்கட்டும். தொழில் புரியும் அலுவலக அதிபர்
 களை எடுத்ததற்கெல்லாம் தர கீழ்ப் பணி புரிபவர்களிடம் சேறிவிழும்
 தனிமை படைத்தவராக இருப்பின், அவரும் இத்தகைய உயர்வு
 எண்ணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவரே. நாம் ஒரு பதவிக்குத் தகுதியற்ற
 வர்கள் எனக் கருதுபவர்கள் அல்லது நனவிலி உள்ளத்தில் இத்
 தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டு தன்புறுபவர்கள், பிறரிடம் பெரு
 மனவில் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுகின்றனர். தம் அதிகாரத்தைக்
 காட்டிப் பிறரை அச்சுறுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்த இவர்கள் தலைப்படு
 கின்றனர் இவர்களின் கீழ் வேலை செய்பவர்கள் இவர்களை வெறுப்ப
 தற்குக் காரணம் பெரியவர்களிடத்தில் ஒழிந்திருக்கும் தாழ்வு மனப்
 பான்மைதான்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே பல குழந்தைகள் அதிக தாழ்வுணர்
 வால் பாதிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக மூவகைக் குழந்தைகள் இவ்
 வகையில் தாழ்வுச் சிக்கலுக்கு இரையாகுகின்றனர். உடற்குறை
 யுள்ள குழந்தைகள் இவ்வகையில் தாழ்வுச் சிக்கலால் பாதிக்கப்படுகின்ற

னர். அழகான பெண்பிள்ளை தன் முகத்தில் உள்ள மச்சம் அழகைக் கெடுப்பதாகக் கருதி வாழ்நாள் முழுவதும் இந்த எண்ணத்தால் வருந்தலாம். இனம் பருவத்தினர் சிறுகுறைகளையும் பெரிதாக நினைத்து மனம் வருத்தித் தழுவச் சிக்கலால் அவதியுறுகின்றனர். உடல் பருத்தல், மெலிவு, தடித்த உதடுகள் பெருத்த கண்கள், சம்பை மூக்கு, குருடு, மூடம் போன்ற பல உடற்குறைகள் தாழ்வு மன நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இதைப் போலவே ஆணின் குரல், நடை! அங்க அசைவுகளைக் கொண்டுள்ள பெண்களும், மகளி ருக்குரிய குணப்பண்புகளைக் கொண்டுள்ள ஆண்களும் இத்தகைய மன உடைச்சலால் துன்புறுதலுண்டு. தாம் குறைபாடுடையவர்கள் எனும் எண்ணம் இவர்களை எப்போதும் துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது.

மிகச் செல்லமாக வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளும் வளரும்போது தாழ்வு உணர்ச்சியால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். செல்லம் கொடுக்கும் பெற்றோர் தம் குழந்தைகளுக்கு எத்தகைய குறையும் வைப்பதில்லை. தம் பிள்ளைகள் சிறிது கண் கலங்குவதைக் கூட இவர்கள் பொறுத்தாகக் கொள்ளமாட்டார்கள். பிள்ளை எதை விரும்பினாலும் மறுப்பின்றி வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர். வீட்டிலுள்ளோர் மீது பிள்ளை ஆதிக்கம் செலுத்த முனையும் போது கூடத் தயங்காது அதன் எண்ணப்படி அடங்கி நடத்துகின்றனர். தம் பிள்ளையின் இத்தகைய செயல்களைத் தமக்குப் பெருமையாகக் கருதி, குழந்தையின் முன்னிலையிலேயே பிறரிடம் கூறி மகிழ்கின்றனர். தாம் இப்படி நடந்து கொள்வதன் மூலம் பிள்ளையின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுவதை இவர்கள் அறியவில்லை. பிடிவாதத்தாலும் அழகையாலும் எதையும் சாதிக்கத் தெரிந்து கொண்ட பிள்ளை தான் பழமும் எல்லோரிடமும் இதையே எதிர்பார்க்கின்றது. பெற்றோரும் வீட்டில் இருக்கும் பிறரும் தனக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்றே எதிர்பார்க்கின்றது. ஆனால் நடப்பதோ வேறு. பேட்டிகள் நிறைந்த இவ்வுலகில் பிடிவாதமும் அழகையும் பலனற்றுப் போவதை, வளர்ந்து வாழ்க்கைக் களத்தில் இறங்கும்போது தான் இப்பிள்ளைகள் உணர்கின்றார்கள். மேலும், தம் ஆணைகளைப் பிறர் அசட்டை செய்வது மட்டுமல்லாது, தன்மைப் பிறர் ஆணையிட்டு அடக்குவதையும் கண்டு மனம் குமுறுகின்றனர். இதன் விளைவும் தழுவச்சிக்கல்தான்.

அடுத்ததாக, வெறுக்கப்படும் குழந்தைகளும், பெற்றோர் வேண்டப்படாத குழந்தைகளும் இவ்வுலகில் தழுவச் சிக்கலுக்குட்படுகின்றனர். பெற்றோரை இழந்து தவிக்கும் குழந்தைகள் அன்புக்கு ஏங்கி வாழ்கின்றனர். சில அறிவீனர்கள் தாம் விருப்பாதவகையில் குழந்தை பிறந்து விட்டால், சொல்லாலும் செயலாலும் அப்பிள்ளை

கனின் வாழ்வைப் படுகுழியில் தள்ளி விடுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட வர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குத் தம்மை எல்லோரும் வெறுக்கின்றார்கள் என்ற கசப்பான உணர்வு தாழ்வுச் சிக்கலையே ஊட்டி வளர்க்கின்றது. வளரும்போது தம்மிடத்தில் அன்பு காட்டாத சமூகத்தில் பெரும் வெறுப்புடையவர்களுக்க மாறுகின்றனர் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குப் போது, பிறரைக் கொடுமைப்படுத்தவு் துன்புறுத்தவும் முற்படுகின்றனர். சமூகத்தின் மீது பெரும் மனக்கசப்பும் வெறுப்பும் கொண்டு வாழும் இவர்களில் சிலர் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு எதிரான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். தாழ்வுச்சிக்கலின் கொடுமைக்கு உள்ளாகும் இவர்கள் குற்றவாளிகளாகவும், ஏமாற்றுக்காரராகவும், நயவஞ்சகர்களாகவும் மாறித்தாம் வாழும் சமூகத்திற்குத் தாங்க முடியாத தீங்குணைச் செய்து எல்லாவற்றையும் சீர்குலைத்து விடுகின்றார்கள். இவற்றிற்கு அடிப்படைக் காரணம் பிள்ளைகளுக்கு அமுதமான அன்பைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக விஷமான வெறுப்பைக் காட்டுவதனால்தான்.

பிள்ளைகளை அசட்டை செய்தலும், அவர்களது மனம் புண்ணாகும் வகையில் அவர்களைக் கேலி செய்தலும் பெரும் கேடு விளைவிக்கும். சில பெற்றோரும் உற்றோரும் பிள்ளைகளை விளையாட்டுக் கருவிகளாகக் கருதுகின்றனர். தாம் பெருமை அடைவதற்காக, வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரின் முன்பாக பிள்ளையை ஆடச் சொல்லுதலும் பாடச் சொல்லுதலும், செய்ய மறுப்பின் அதன் மேல் தற்கோபத்தையும் வெறுப்பையும் காட்டுதல், பெருந்தவறெனப் பெரியோர் உணர்வேண்டும். இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டுப் பெற்றோர் தமது பிள்ளையின் நனவிலி உள்ளத்தில் தாழ்வுச்சிக்கலைப் புதைத்து அதன் எதிர்கால இன்ப வாழ்வைக் குலைக்கிறார்கள்.

செல்வந்தர் ஒருவர் தம் திரண்ட சொத்தை இழக்கும் போதும், காதலில் தோல்வி அடைந்தவர்களும் தம் கசப்பான அனுபவத்தின் அடிப்படையில் தாழ்வுச்சிக்கலுக்கு இலக்காகின்றனர். வாழ்க்கை என்பது பெரும் போராட்டம். தம் வாழ்வில், தாம் தேர்ந்துகொண்ட துறையில் வெற்றி பெற்று விளங்க மனிதர்கள் விடப்படுகின்றனர். மருத்துவர்கள் சிறந்த மருத்துவராக விளங்கவும், ஆசிரியர்கள் காமே மாணவர்களால் பெரிதுக் கீழ்ப்படவும், வர்த்தகர்கள் பெரும் செல்வம் திரட்டவும் முற்படுகின்றனர். இவ்வாறு முயற்சி செய்யும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது முயற்சியில் தோல்வியுறும் போது ஆண்மையும் விடாமுயற்சியும் அற்றவராக இருப்பின், தாழ்வுச்சிக்கலால் துன்புறுகின்றனர்.

சிக்காரணத்தை முன்னிட்டுத் தாழ்வுச் சிக்கல் எழுந்தாலும் அதனால் விளையது துன்பமே. மனிதராக வாழ வேண்டிய மக்களை நடுங்கும் கோழைகளாக இத் தாழ்வுச் சிக்கல் மாற்றுகின்றது. இயமயமான வாழ்வினைத் துன்பமயமாக்குகின்றது. கறுப்புக் கண்ணாடி அணிபவர் கண்களுக்குக் காண்பதெல்லாம் இருண்டு காணப்படுவது போலவே தாழ்வுச் சிக்கலைக் கொண்டு தவிப்பவர், உலமே தளக்கு எதிராக எழுந்து நிற்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்கிறார். இந்த அவல நிலையைத் தடுப்பதும் நீக்குவதும் எப்படி என்ற கேள்வி எழுகின்றது. கவலைதான் இக்கால உலகின் கொள்கை நோய் என்கிறார் ஒரு அறிஞர். மனிதனின் தனித்துவத்தை அழிக்கும் பலமான எதிரி அச்சமே என்கிறார் யேசுரூர் மனோத்தவ நிபுணர். தாழ்வு மனத்திற்கு உரத்தையும் வளத்தையும் கருவது இந்த இரண்டும் தான். எனவே மனிதன் அச்சத்தையும் கவலையையும் கூடிய வரையில் தூர விட்டல் வேண்டும். அச்சம் பயங்கரமானது. ஆனால் நம்பிக்கை அச்சத்திலும் பலமானது என்பதை எல்லோரும் நம்பித்தான் ஆக வேண்டும். எவ்வளவு செயற்கரிய செயல்களை செய்தாலும் அதைப்பாறைசாற்றாமல் இருப்பது தாழ்ச்சி.

தன்னால் ஒன்றுமே இயலாது. தான் உருப்படியாக எதையும் செய்யமாட்டாதவன் என வெறுப்பும் சலிப்பும் கொள்வது தாழ்வு மனம்.

உடல் நலத்தோடு வாழ நாம் சில ஆரோக்கிய விதிகளைப்பின்பற்றுவதைப்போலவே, உளநலத்துடன் விளங்கவும் சில உண்மை நாம் அறிந்து அதற்கேற்றபடி நடக்க வேண்டும். “உன்னை நீயே அறிந்து கொள்” என்றார் அறிஞர் சாக்கிராட்டீஸ். இதை விடச் சிறந்த அறிவுரை வேறு எதுவும் இல்லை எனலாம். கடலின் ஆழத்தைக் காண்பதல்லப் பெரிது; ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் மன ஆழத்தை அறிந்து கொள்வதே பெரிது. ஒவ்வொரு மனிதரும் தமது குறைபாடுகளையும் கண்கொடுத்து அறிதல் வேண்டும். நம் அனைவரிடமும் குறைபாடுகள் உள்ளது போன்றே சிறப்புக் குணங்களும் உண்டு. இதை உணர்ந்து மக்கள் அனைவரும் நம்மைப் போன்றவர்கள் என மனச் சமாதானம் அடைதல் வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் மனிதர்களே; கடவுள் ஒருவரைத் தவிர குறைபாடற்றவை என்று சொல்வதற்கு எதுவுமே இல்லை. மனிதன் மனித பலவீனங்களை குறைபாடுகளைச் சமந்தவனாகவே காணப்படுகின்றான். எனவே மனிதன் என்னும் முறையில் நாம் குறையுடையோராகத் தான் இருப்போம் என்பதனையும் தழ்வுச் சிக்கலால் வருந்துவோர் அயசியம் எண்ணிப் பரர்க்க வேண்டும். உளநோய்களினின்று விடுபடக் கடவுள் நம்பிக்கையே மிகச்சிறந்தது. தன்னம்பிக்கையோ

அன்றிப் பிறபொருள் ஏதேனும் ஒன்றின் மேல் தம்பிக்கையே கொள்ளாதோர், துன்பப் புயல் வாழ்வில் வீசும்போது விரைவில் தாழ்வுச் சிக்கலுக்கும் தோல்வி மனப்பான்மைக்கும் இடம் கொடுத்து விடுகின்றனர். தம்பிக்கை இல்லாத மனிதன் வழிகாட்டியில்லாத குருடனைப் போன்றவனே.

உடற் குறைபாடுடையோரும், செல்லம் தாப்பட்ட குழந்தைளும் தாழ்வுச் சிக்கலில் ஐநந்து விடுகலை பெறமுடியும். உடற் குறையுடையவர்கள் மற்றொரு வகையில் சிறந்தவர்களாக விநம்பலாம். உடற் குறைகளைக் கொண்டிருந்து வாழ்க்கையில் பலர் உயர்ந்துள்ளனர். ஹெலன் கெல்லர் என்ற பெண்மணியின் வாழ்க்கையே இங்கு நல்லதோர் உதாரணமாகும். முயற்சிமட்டும் இருக்குமாயின், உடற்குறையுடையோரும் உயரமுடியும் என அறிந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு உழைத்தல் உயர்வுதரும். செல்லத்தால் வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகள் வாழ்க்கையைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அஞ்சிக் கோழையாக வாழ்வதைவிட வாழ்வைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு சிறிது துன்பமடைந்தாலும் வாழ்வில் முன்னேறுதல் சிறப்பானதோ, துன்பயில்லாமல் ஒரு ஐனியில்லை. குழந்தையில் சிலர் தம்மை வெறுத்தார்கள் என்பதற்காக, உலகமே தம்மை எதிர்க்கிறது என்று வெறுக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் கருதக்கூடாது. தங்களைப் போலவே வெறுக்கப்பட்டவர்களும் பலர் இருக்கின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களிடமாவது தம்மால் முடிந்த அளவு அன்பு செலுத்தவேண்டும்.

வெறுக்கப்பட்ட பிள்ளைகளைத் திருத்த முற்படுவோரும், தாயன்பை அறியாத அவர்களிடம் அதிக அன்பைக் காட்டுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் தாழ்வுச் சிக்கலில் முழுகியிருக்கும் பிள்ளைகள் கரையேறிய புதுவாழ்வை அடைவார்கள். ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் பிள்ளைகளின் உள நிலையை அறிந்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்வார்களாயின் இளம் பருவத்திற் நனவிலி உள்ளத்தில் செருகப்படும் தாழ்வுச்சிக்கல் தோன்றுவதற்கு இடமே இடக்காது முற்றிய நிலையில், தாழ்வுச்சிக்கலால் அவதிப்படுவோர் உளமருத்துவரிடம் துணையை நாடலாம்- மூடக்கொள்கைகளை விலக்கி உருவமற்ற இறைவனை தேடி நாடி வேண்டுவோருக்கு என்றும் நலமே.

தம்பிக்கையில்லாத மனிதன்
வழிகாட்டியில்லாத குருடனைப் போன்றவன்

சந்தித்தபோது

சந்தித்தவை

— யூலியானு பிறின்ஸ் —

தங்கை: அக்கா! எனக்கு ஒரு கட்டுரை எழுத உதவி செய்ய முடியுமா?

அக்கா: என் லீலா? உனக்கு எழுதத் தெரியுந்தானே!

தங்கை: ஒரு தரமான கட்டுரை எழுதுவதென்றால் உங்களால் முடியும்; எனக்கு அது புதிதானதும் சிரமமானதுமென்று தான் நினைக்கிறேன்.

அக்கா: நீ சொல்லுவதைக் கேட்டால், படித்தவர்களும், பட்டம் பெற்றவர்களும் மட்டுமேதான் கவிதை, கட்டுரை போன்ற வற்றை எழுதக்கூடியவர்கள் என்று எண்ணுகிறாய் போலும்!

தங்கை: அக்கா, நீங்கள் பட்டம் பெறாதிருந்தாலும் கவிதை, கட்டுரை என்பவை எழுதுவதில் அனுபவம் பெற்றிருக்கின்றீர்கள் தானே!

அக்கா: உண்மைதான்! அப்படியென்றால் நீ என்னை ஒரு 'பட்டம் பெறாத மேதை' என்று எண்ணுகிறாய் போலும்! இங்கே பார், எமது மத்தியிலும் எத்தனையோ மக்கள் தங்களின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தாமல், தமது காலத்தை வீணிலே போக்குகின்றனர் இல்லையா?

தங்கை: உண்மைதான் அவர்களையும் "தாழ்வு மனப்பான்மைக்காரர்" பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றீர்கள் என்று தான் எண்ணுகிறேன்.

அக்கா: பிறரைக் குறைகூறி, அவர்களுக்கெல்லாம் இலகுவில் 'லேபல்' கொடுக்கும் எண்ணம் எனக்கில்லை! அப்படிச் சொல்லுவதும் சரியல்ல. அவர்களில் பலர் சந்தர்ப்பம் சூழ் நிலைகளால் பாதிக்கப்பட்டு தங்கள் வாழ்வை நிறைவாக அனுபவிக்க முடியாது தவிக்கின்றனர். ஒவ்வொருவருடைய நிலைமையையும் தனித்தனியே ஆராய்ந்தால், அவர்களுடைய உண்மை நிலையை அறியக்கூடியதாயிருக்கும்.

தங்கை: இது பற்றி சிறிது விளக்கமாய் எனக்குக் கூறுங்கள் அக்கா.

அக்கா; இதோ கேள்! [1] நமது மத்தியில் சிலர் ஆற்றலுடையவர்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆற்றலை விரிவுபடுத்தி, அதனால் பயன் அடைகின்றனர்-அவர்களை நாம் பின்பற்றமுயற்சிக்க வேண்டும்;

(2) வேறு சிலர் தங்கள் ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தாதிருக்கின்றனர், அவர்களை நாம் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

(3) இன்னும் சிலர் தங்கள் ஆற்றல்களை அறியாமலும் அறிய முயற்சிக்காமலும் வீணிலே தமது வாழ்வைப் பயனற்றதாக்கி தமக்கும் பிறருக்கும் பிரயோசனமற்றவர்களாய்த் தங்களால் எதையுமேசெய்ய முடியாதென்றும் தோல்வி மனப்பான்மையுடன் விரக்தியடைந்து சீவிக்கின்றார்கள். இவர்களை நாம் திருத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தங்கை: நீங்கள் கூறுவது இப்போது தான் எனக்குப் புரிகிறது.

எனவே, இன்னும் சில கேள்விகள் கேட்டால் கோபிக்காது பதில் கூறுவீர்களா?

அக்கா: நான் கோபிக்க மாட்டேன். நீ விரும்பிய மட்டும் கேட்கலாம். தக்க பதில் கூற முயற்சிக்கிறேன். இன்றுடன் உனது “தாழ்வு மனப்பான்மை” நீங்கட்டும்.

தங்கை: அக்கா! “தாழ்வு மனப்பான்மை” என்றால் என்ன? அதை எப்படி விபரிப்பது?

அக்கா; “தாழ்வு மனப்பான்மை ஒரு கொடிய மனநோய்” என்று கூறலாம். உன்னைப்பற்றி நான் எதைக் கூறினாலும் நீ கோபமடைய மாட்டாய் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே உன்னைத் தொடர்பு படுத்திக் கூறுகிறேன்; கேள். இதுவரை காலமும் உனது அறிவையும் ஆற்றலையும் நீ சரியாய் உணராமல் உனது செயற்றிறனையும் நீ குறைத்துக் கணித்ததால் உன்னால் இதுவரை காலமும் செய்யக் கூடியதாயிருந்த எத்தனையோ நல்ல கருமங்களை நீ செய்யாமல் ஒதுங்கியும் மறைந்தும் இருந்து உனக்கு எந்த நல்ல காரியங்களையும் செய்ய முடியாது என எண்ணிக் கவலையடையாதே; அந்த மனநிலைக்குத் தான் “தாழ்வு மனப்பான்மை” என்றும் “தோல்வி மனப் போக்கு” என்றும் கூறுவார்கள். சில காலத்தின் முன், எனது நிலையும் இப்படித்தானிருந்தது. ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதா?

தங்கை; அக்கா தாழ்வு மனப்பான்மையின் அறிகுறிகள் என்னவென்று சற்று விபரமாகக் கூறுவீர்களா?

அக்கா: தாழ்வு மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் பொதுவாக,

(1) எந்தக் காரியத்திலும் பின்வாங்கியும், மற்றவர்களுடன் பழகாமலும் சீவிப்பார்கள்; ஒருவித “வெக்கறை” கொண்டவர்கள்;

(2) எந்தப் பொதுக் காரியத்திலும் பங்குபற்ற மாட்டார்கள்; அப்படிப் பங்குபற்ற நேரிட்டாலும், முன்னின்று எதையும் செய்யமாட்டார்கள்;

(3) எப்போதும் பயந்த, அல்லது கவலை நிறைந்த முகத்துடன் காணப்படுவார்கள்;

(4) தாங்கள் விரும்பிய காரியங்கள் நிறைவேறு திருந்தால் தங்கனையும் தங்கள் வீட்டிலுள்ளவர்களையும் ஏன் இறைவனையுமே, குறை கூறிய வண்ணம் இருப்பார்கள்;

(5) எந்த நல்ல காரியத்தையும் தாங்களும் செய்யாது விடுவது மட்டுமல்லாது அதைச் செய்ய முன்வருபவர் எவரையென்றாலும் குறை கூறுவார்கள்;

(6) எதுவிதமான முன்னேற்றமுமின்றிக் காணப்படுவார்கள்.

தங்கை; இந்தப் பட்டியலைக் கேட்டால் என்னையும் இதிலே சேர்த்துத் தான் கணக்குப் போட வேண்டுமென நினைக்கிறேன். இதற்கு என்ன காரணம் என்று தயவு செய்து கூறுங்கள் அக்கா.

அக்கா: நீயல்லவோ உனது நிலைக்குக் காரணம் கூற வேண்டும். உனது மனதையும் எண்ணங்களையும் அறிய நான் என்ன, மனதைத்துவ நிபுணனென்று எண்ணுகிறாயா?

தங்கை; அக்கா, கோபிக்க வேண்டாம். இப்போ நீங்கள் கூறியவற்றைக் கேட்கும்போது அப்படியான ஒரு பட்டத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்க நான் விரும்புகிறேன். ஆனால், நான் அப்படியொரு பட்டத்தை உங்களுக்குத் தந்தால் உது “செல்வாக்காகி விடுமே!

அக்கா; நீ எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாதே! நான் கூறும் காரணங்கள் சரியானவையென்று சிலர் ஏற்காமலும் விடலாம். “தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்குப் பின்வரும் காரணங்களைக்கூற முடியும்;

(1) பெற்றோரிடமிருந்து நேரிலே கண்டு அறிந்த செயல்களினால் மனதிலே இயற்கையாகவே ஏற்பட்ட தாக்கம்;

(2) சொந்த அனுபவ வாயிலாய் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலை;

(3) தானாகவே- தனது அறிவையும் செயற்றிறனையும் குறைத்துக் கணித்து அதன் காரணமாய் மனதில் இப்படிப் பல காரணங்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம் ..

தங்கை; மேலே கூறிய காரணங்களால் ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பான்மையினால் எழக்கூடிய விளைவுகளையும் தயவு செய்து எனக்குக் கூறுவீர்களா அக்கா?

அக்கா; நான் அறிந்த வகையில், இதனால் ஏற்பட்டக்கூடிய விளைவுகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்;

- (1) முன்னேற்றத்துக்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் பல வீண் போகும்;
- (2) முன்னேறி வரும் பிறர்மட்டில் மனத்தாங்கல் ஏற்படும்;
- (3) செய்யக்கூடிய பல நல்ல செயல்கள் செய்யாது விடப்படும்;
- (4) தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் வாழ்க்கையில் கசப்பு ஏற்படச் செய்யும்.

தங்கை: மிகவும் நன்றி அக்கா! இதுவரையில் பொறுமையுடன் பதில் கூறியிருக்கிறீர்கள். நான் இன்றிலிருந்து எனது மனப்பான்மையை மாற்ற எண்ணியுள்ளேன். அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? கூறுங்கள், நான் கட்டாயம் அதன்படி நடக்க முயற்சி செய்வேன்.

அக்கா உன்னை ஒரு கற்பனை உலகிலே சஞ்சரிக்கும்படியோ அல்லது சாதிக்கமுடியாத காரியங்களைச் சாதிக்க முடியுமென்று தப்புக் கணக்குப்போட்டு, ஈற்றில் எமாற்றம் அடையும்படி நான் கூறுவதாய் நீ எண்ணவேண்டாம்! சிலர் தங்கள் ஆற்றலைப் பற்றி அதிகம் எண்ணித் தற்பெருமை கொண்டு, எமாற்றமும் தோல்வியுமடைந்து, அதன் காரணமாய் மனமுடைந்து போவதுமுண்டு. எனவே, நான் இதுபற்றி அதிகம் கூற அஞ்சுகிறேன். நீயும் ஏதாவது எமாற்றம் அடைவாயோ என்றுதான் யோசிக்கிறேன்.

தங்கை: அக்கா, நீங்கள் துணிவுடன் கூறுங்கள், நான் நல்ல மனப் பக்குவத்துடன் கேட்டுப்பின்பற்றிப் பயன் அடைவேன்.

அக்கா: லீலா! உனது சாதாரண வாழ்க்கையை எண்ணிப்பார். நீ செய்யும் வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவற்றைப் பின் வருமாறு கூறலாம். லீட்டில் தினமும் சாதாரணமாய் நடைபெறும் சமையல்; விருந்தினருக்கென்று விசேட உணவு தயாரித்தல்; உடை தைத்தல்; கடிதம், கட்டுரை முதலியவை எழுதல்; குழந்தைகளை முதியோர்களைப் பராமரித்தல் இவை போன்ற பல வேலைகளை இலகுவில் செய்துவிடலாம். சில வேலைகளைப்பிறரிடம் கேட்கும், அறிந்தும், சிந்தித்தும் செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒருபடி முன் சென்றால், கல்வியுடன் சம்பந்தப்பட்டவற்றை இலகுவில் செய்யமுடியாது என்று எண்ணி அவற்றை முற்றாய் தவிர்ப்பதால் நாம் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ள நேரிடும்.

தங்கை: நான் இதுவரை கூறியது உனது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதா? நான் சொல்லலிரும்புவது இதுதான் இதுவரை நீ செய்யப் பின்வாங்கிய நல்ல காரியத்தைச் செய்ய முயற்சி செய்து பார், அது உனக்கு உயர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். உன் மனதிலும் தன்நம்பிக்கை ஏற்படும். பிறருடனும் சேர்ந்து செயற்

படவும் பழகிக்கொள். அதனால் உனக்கும் பிறருக்கும் பல நன்மைகள் ஏற்படும்.

தங்கை; அக்கா, பொதுக்காரியங்களில் ஈடுபட எனக்குக் கொஞ்சமும் விருப்பமில்லை. காரணம் என்னவென்றால், வீண் குறை குற்றங்கள் சுமத்துவார்கள். நான் அறிந்த அளவில், பொதுக் காரியத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் நன்மை கேட்டதில்லை.

அக்கா; இப்படியெல்லாம் பயந்தபடியினாலேதான் நீ இதுவரை எந்த நல்ல காரியத்திலும் பங்கு பற்றாமல், நீயும் உனது வேலையுமாய் இருந்து விட்டாய். இனிமேலாவது உன் மனப் போக்கை மாற்றி, பிறரின் இன்பதுன்பங்களிலும் சமூக வாழ் விலும் பங்கு பற்றப் பழகிக்கொள். அதனால் பிறரின் மகிழ் சியை அதிகரிக்க உதவுவதுடன் அவர்களின் துன்பதுயரங் களையும் இலகுவாக்கவும் உன்னால் முடியும். இவ்வகையில் உனது சமூகத்திற்கு நீ அரிய சேவை ஆற்றி நீயும் நன்மை அடைவாய், லீலா.

தங்கை; அக்கா, உங்களுக்கு எப்படி நன்றி கூறுவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அக்கா; இப்படியெல்லாம் பயந்தபடியினாலே தான் நீ இதுவரை எந்த நல்ல காரியத்திலும் பங்கு பற்றாமல், நீயும் உனது வேலையுமாய் இருந்து சீவித்துவிட்டாய். இனிமேலாவது உன் மனப்போக்கை மாற்றி, பிறரின் இன்பதுன்பங்களிலும் சமூக வாழ்விலும் பங்குபற்றப் பழகிக்கொள். அதனால் பிறரின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்க உதவுவதுடன் அவர்களின் துன்பதுய ரங்களையும் இலகுவாக்கவும் உன்னால் முடியும். இவ்வகையில் உனது சமூகத்திற்கு நீ அரியசேவை ஆற்றி நீயும் நன்மை அடைவாய், லீலா.

தங்கை; அக்கா, உங்களுக்கு எப்படி நன்றி கூறுவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அக்கா; பார்த்தாயா? மீண்டும் மீண்டும் “தெரியவில்லை” என்று தானே கூறுகின்றாய். இன்று முதல் “தெரியவில்லை”, முடியவில்லை என்னும் தோல்வி மனப்பான்மைக்குரிய பல்லவிகளை நிறுத் திக்கொண்டு, “தெரியும்” முடியும் என்னும் உற்சாக மூட்டக் கூடிய வார்த்தைகளை உபயோகிக்கப் பழகிக்கொள்.

தங்கை; என்ன அக்கா, எனக்குத் தெரியாததையெல்லாம் “தெரியும்” என்றும் என்னால் செய்ய முடியாத செயல்களை “முடியும்” என்றும் தான் பொய் பேசவேண்டுமென்று நீங்கள் என்னிடம் கூறுகின்றீர்களா? உள்ளதை உள்ளவாறுதானே கூறவேண்டும்.

நம்மையும் பிறரையும் எமாற்றுவது சரியாகுமா? கூறுங்கள் அக்கா!

அக்கா என்ன? அறிவில்லாமல் கதைக்கிறாய்: கடவுள் கொடுத்த அறிவைப்பயன்படுத்து. நான் உனக்குப் பொய் பேசக்கற்பிக்கிறேன் என்று நீ எண்ணாதே! நான் கூற எண்ணுவது யாதெனில் உனது மனதைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு நல்ல காரியங்களைப் பற்றியே அடிக்கடி சிந்திக்கவேண்டும்; உன்னால் முடிந்த மட்டும் உனக்கு வரும் பொது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பங்கு பற்று; உனது பயம் சிறிது சிறிதாக நீங்கி மற்றவர் களையும் அதில் பங்குபற்றவைக்க உன்னால் முடியும். நீ முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று தான் நான் ஆசிக்கிறேன். முயற்சி செய்; வெற்றி உனதாகும்!

தங்கை; மிக்க நன்றி அக்கா! எனக்குத் துணிவு ஏற்பட்டுள்ளது. நான் நமது உரையாடலை என்றாலும் இம்முறை எழுதி அனுப்பத் தீர்மானித்துவிட்டேன். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமென்றும் எண்ணுகிறேன் மீண்டும் சந்திப்போம், சென்று வருகிறேன். அக்கா நன்றி.

உறவுகளின் இராகங்கள்

இன்றை காலகட்டத்தில் அமைதியிழந்து நம்பிக்கையிழந்து வருவா? சாவா? என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கும் உள்ளங்களுக்கு தைரியம் அளித்து, நம்பிக்கைடன் வாழ வழி காட்டுகிறது. “உறவுகளின் இராகங்கள்” அர்த்தம் நிறைந்த மேற்கோள்கள் நூலின் அழகிற்கு மெருகூட்டுகிறது. உறவுகளின் இராகங்களை இசைந்த ஆசிரியருக்குப் பாராட்டுக்களையும், நூலை அறிமுகம் செய்து வைத்த “நான்” சஞ்சிகை வெளியீட்டாளரிடம் மேலும் நல்ல பல தரமான வெளியீடுகளை தரவேண்டும் என தமிழ் உலகம் நன்றியோடு எதிர் பார்க்கிறது.

ஜெயபாலாயி

முருங்கன்

நான் தாழ்வு மனப்பான்மை உடையவனா?

எஸ். கே. ரெசாய்ரே (B. Com)

நீம் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாழ்வு மனப்பான்மை உள்ளோராக வாழ்கின்றோம். மற்றவனின் அறிவு, அழகு, திறமை போன்றவற்றை எம்முடன் ஒப்பிட்டு எம்மை குறைவாக எடைபோடுவதால் இத் தாழ்வு மனப்பான்மை எம்மில் பலருக்கு ஏற்படுவதுண்டு. எனவே எமது மனநிலையை அறிய இதோ

ஆம் / இல்லை

- (1) எந்த வேலையையும் நன்கு செய்யும் திறமை என்னிடம் இல்லை என நான் எண்ணுகின்றேன். []
- (2) நான் சந்திக்கும் அனைவரும் என்னைவிட திறமைசாலிகள் என நான் கணிக்கின்றேன். []
- (3) நான் எங்கும் எதிலும் முன்வரிசையில் இருந்து செயற்பட தயங்குகின்றேன். []
- (4) நான் பலரோடு சேர்ந்து வாழாது தனித்து இருப்பதையே விரும்புகின்றேன். []
- (5) ஆசைப்பட்டது கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக, வாழ்க்கையில் பிடிப்பிழந்து தற்கொலை செய்யும் எண்ணம் அடிக்கடி எனக்கு வருகின்றது. []
- (6) ஏதோ ஒரு தவறு செய்து விட்டதாக சதா அதையே நினைத்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். []
- (7) அற்பமான சிறிய விடயத்திற்குக் கூட கோபம் கொண்டு அளவுக்கு மீறி உணர்சிவசப்படுகின்றேன். []
- (8) பிரச்சனைகளைக் கண்டு சிறிதும் தயங்காமல் அமைதியாகத் தீர்வுகாணும் வழக்கம் என்னில் உண்டு. []
- (9) மற்றவர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்வுறப் பின் வாங்குகின்றேன். []

8 - வது வாக்கியத்திற்கு 'ஆம்' எனவும் ஏனையவற்றிற்கு 'இல்லை' எனவும், பதில் கிடைத்தால் ஒவ்வொன்றுக்கும் 11 புள்ளிகள் கொடுக்கவும். 77 புள்ளிக்கு மேல் கிடைத்தால் நீர் ஓர் அதிஸ்டசாலி.

உளவியலாளர் வரிசையில் (9)

சி. ஜி. யுங் (1875-1961)

C. G. Jung

தி. பாலாம்பிகை B. A.

இரத்தினபுரி

இவர் ஓர் சுவிட்சலாந்து உளவியலாளர் முதலில் இவர் புரெயிட்டைப் பின்பற்றுவராகவும் அவரது கொள்கைகளிலிருந்து தான் இவரது கொள்கைகளும் உருவானதாகவும் கொள்ளக்கிடக்கிறது. பின்னர் அவரிடமிருந்து வேறுபட்டு பகுப்பாய்வு உளவியல் என்று வழங்கப்படும் உளவியலின் ஒரு தனிக் கொள்கையினைத் தோற்றுவித்தார். யூங்கும் உள்ளத்தின் நனவிலிப் பகுதிகளைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு பேருதவியினைப் புரிந்துள்ளார். புரெயிட் டின் அறிவுரைகளைத் தொடர்ந்து இவர் பல சிறப்பான தொண்டுகளைப் புரிந்துள்ளார்.

“புற முகத்தினர்” (Centroverson) என்னும் பொதுமைக் கருத்தினை நமக்குக் கொடுத்தவர் யூங் ஆவர். உளவியல் துறையின் சிறந்த அறிஞர்களுள் இவரும் ஒருவராவர். தற்காலப் பிறழ்வு உளவியல்த் தோற்றுவித்த பெருமையில் புரெயிட் போன்று இவரும் பெருமைக்குரியவராவர். புரெயிட் முதலாவதாக உளவியற் கோளாறுகள் பற்றிய ஒரு கொள்கையை யும், உளக்கோளாறுகளைக் குணப்படுத்தும் உளப்பகுப்பாய்வு முறை என்னும் ஓர் உளவியல் முறையினை யும் ஆராய முற்பட்டார். மனிதனின் நடத்தை, ஊக்கி பற்றிய உளவியற் கொள்கைகளை மிகச் சிறப்பாக விளக்கிக் கூறி புள்ளார். இதனுடன் தொடர்புடையதாகவே யூங்கின் கொள்கைகளும் அமைந்திருந்தன.

யூங் நனவிலி உள்ளத்தைப்பற்றி புலருயிட் இன் கருத்துக்கு அப்பாற் சென்று மிகச் சிறப்பான கொள்கைகளை உருவாக்கினார். யூங் மிகப் பழங்காலத்துப் பண்படாத குடிகள், பழங்கதைகள், நாட்டு மக்கள் ஆகியோரிடத்துக் காணப்படும். மனித உள்ளத்தின் செயல்கள் பற்றிய முக்கியமான கருத்துகளை ஆய்ந்துள்ளார். தற்கால பிறழ்வு உளவியல் மருத்துவரான இவர் உளவியலுக்கு தனது பெரும் பணியினை “ஆற்றி புள்ளார். இக்கொள்கைகள் அனைத்தும் சில சமயங்களில் கூட்டாக இயக்கக் கொள்கைகள்” (Dynamic Schools) அல்லது ஆழ் உளவியல் (depth psychologists) என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் கனவு நினைவுக்குக் கீழுள்ள உள்ளத்தின் ஆழ்ந்த பகுதிகளின் செயல்களைப் பற்றியதாக இருக்கின்றன.

தாழ்வினை வெல்வோம்

N. C. மூதூர். அருள்வரதன்

தாழ்வெனும் மன உணர்வை
தழைக்க நீ இடங்கொடுத்தால்
வாழ்வது நிலை குலைந்து
வழியது தவறி எங்கோ
வீழ்த்திடும் உன்னையது
விடியாது உனக்கு என்றும்-
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவேவேண்டாம் வாழ்வில்.

வறுமையில் சோர்ந்து வாழ்வோர்
வறுமைதான் வாழ்க்கை எல்லாம்
என்றெண்ணி வாழ்ந்தால் வாழ்
வில்

இல்லவே இல்லை விடிவு
உறுதியே கொண்டு வாழ்வில்
உழைப்பவர் காண்பவர் வெற்றி-
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவே வேண்டாம்வாழ்வில்.

கற்றவர் சிறக்க மற்றோர்
கவலை ஏன் கொள்ள வேண்டும்
கற்றவர் கற்றித் தல்லாம்
கைம்மண்ணளவே என்றாள்

ஒளவை
கல்வியாம் பயிர் வளரக்
கடும் உழைப்பே வேண்டுமுண்மை
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவே வேண்டாம் வாழ்வில்.

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைத்தது விருட்சமானால்
கோழைதான் மறுக்கமாட்டீர் -
வெற்றிக்
கோபுரங்கள் காண மாட்டீர்
சந்துகள் பொந்து எங்கும்
சகதியில் முடங்கிப் போவீர் -
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவே வேண்டாம் வாழ்வில்

வெற்றியும் தோல்வி எல்லாம்
வாழ்க்கையில் உண்டுதானே
தோல்வியைக் கண்டு துவண்டால்
பின் துயரந்தான் வெற்றி இல்லை.
வீழ்ச்சியே இல்லை வாழ்வில்
முயற்சியே நமக்கு வேண்டும் -
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவே வேண்டாம்
வாழ்வில்.

நம்பிக்கை இல்லா வாழ்வில்
நலிவுதான் வெற்றி இல்லை
தன்மான உணர்வுகள்
தரமான எண்ணங்கள்
எல்லாமே விலகி எங்கோ
எப்படியோ மறைந்து போகும் -
இதனால்

தாழ்வெனும் மன உணர்வு
தழைக்கவே வேண்டாம் வாழ்வில்.

“தாழ்வு மனப்பான்மை”

ர. ஜெ. கொன்ஸ்டன்ரைன்

லண்டன்

மேலோன் - கீழான், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், இது மனிதகுலம் தோன்றிய நாளன்று இறைவன் மனிதனைப் படைத்தான் - மனிதன் வேறுபாடுகளை வளர்த்தான், யாழ்ப்பாணமாகயிருந்தாலென்ன கொழும்பரக இருந்தாலென்ன அது லண்டனாகத் தான் இருந்தாலென்ன உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் வேறுபாடு எதோ ஒரு விதத்தில் இருந்து கொண்டு தான் வருகின்றது. எங்கள் நாட்டில் பரம்பரையாக செய்து வரும் தொழிலைக் கொண்டு சாதி வேறுபாடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. பரம்பரை பணத்தைக் கொண்டு அந்தஸ்து வேறுபாடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் காலநிலை வேறுபாட்டால் ஏற்பட்ட நிற வித்தியாசத்தை அடிப்படையாக வைத்து நிறவெறி வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு சமூகமும் - ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனும் தான் மற்றவனை விட உயர்ந்தவன் என்று காட்டிக் கொள்ள படாதபாடு படுகின்றான். பரம்பரை பரம்பரையாக தச்சு வேலை செய்து வந்தவனின் மகன் படிப்பால் உயர்ந்து வைத்தியனாகின்றான். இங்கு சாதிக்கு என்ன நடந்தது? வீதி வீதியாக தறுதலையாக சுற்றித்திரிந்தவன் அரசியலில் ஈடுபட்டு லட்சாதிபதி ஆகின்றான். இங்கு அந்தஸ்து எங்கே? இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த வெள்ளை இனத்தவன் ஆபிரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த கறுப்பு இனப் பெண்ணை மணந்து ஒரு கறுப்பு நிற பிள்ளைக்கு தகப்பனாகி விடுகின்றான் ... இங்கு பரம்பரை நிறம் எங்கே போய்விட்டது?

உண்மையில் யாரும் எவருக்கும் கீழ்ப்பட்டவனுமில்லை. எவனும் யாருக்கும் உயர்ந்தவனுமில்லை. அவன் தச்சுவேலை செய்தாலென்ன, வைத்தியனாக இருந்தாலென்ன, கறுப்பாக இருந்தாலென்ன வெள்ளையனாகத் தானிருந்தாலென்ன, ஓடுகின்ற இரத்தம் சிவப்புத்தான். எல்லோரும் கடைசியில் மண்ணாகத்தான் போகப் போகின்றோம். பாயில் சுற்றி அடக்கம் செய்தாலென்ன, இராஜ மரியாதைகளுடன் 21 சன்னங்கள் விண்ணைப் பிழக்க கௌரவமாக அடக்கம் செய்யப்பட்டாலென்ன ஒரு நாளைக்கு எம்முடைய எலும்புகளை நாய் கொண்டு திரியத்தான் போகின்றது. எவ்வெருவன் சுற்றூடல் காரணங்களினால் ஏற்பட்ட வித்தியாசங்களைக் கொண்டு தான் உயர்ந்தவன் என்று கூறுகின்றானோ அவனைவிட மடையன் வேறெருவரும் இருக்க முடியாது

முதலில், நாம் கீழைத்தேய நாடுகளை எடுத்துக் கொள்வோம் இங்கு சாதி, அந்தஸ்து அடிப்படையில் மக்கள் சிதறடிக்கப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக பல ஆரிய நாடுகளில் பரம்பரையாக செய்து வரும் தொழிலைக் கொண்டு சாதி வேறுபாடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. முன்னர் தகப்பன் செய்த தொழிலையே மகன் செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டாய நிலை இருந்தது. காலப்போக்கில் அந்நிலை மறைந்த போதிலும் அவன் எந்த தொழிலை செய்கின்ற போதிலும் குறிப்பிட்ட அவனுடைய பரம்பரைச் சாதிப் பெயர் அவனுக்கு சூட்டப்படுகின்றது. இதனால் குறிப்பிட்ட சில சமூகங்களில் தாழ்வு மனப்பான்மை அகற்ற முடியாதளவிற்கு ஊறி விட்டது. இது மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய செயலாகும். பிறப்பால் ஒருவன் குறைந்தவன் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டால் அதை விட கொடுமை வேறொன்றுமிருக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட சிலரில் தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கும் வரையும் தாழ்த்துபவர்களும் இருக்கத்தான் போகிறார்கள். சாதியில் உயர்ந்தவன் எனத் தம்மை கூறிக் கொள்பவர்களைக் கண்டவுடன் சால்வையை இடுப்பில் கட்டி விட்டு நாலாக மடிவதும் சில குடும்பங்களுக்கு சம்பளமில்லாமல் எடுபிடி வேலைகள் செய்வதும் தாழ்வு மனப்பான்மையின் பிரதிபலிப்புக்களே. வேறுபாடுகளை ஒழிக்கிறோம் எனக் கூறிக் கொண்டு மேடையில் சமபந்தி போசனம் நடாத்தி நாடக மாடினால் சாதி வேறுபாடுகள் மறையப் போவதில்லை. உண்மையை உணர்ந்து அனைவரும் செயல்பட வேண்டும். ஒரு சில 'நல்ல சாதிக்காரர் தச்சு வேலை செய்பவர்களின் வீட்டில் தண்ணீர் கூட குடிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் தச்சு வேலை செய்யும் பரம்பரையில் வந்த மாதாவையும், பேசுவையும் வணங்க நாடு நாடாக படையெடுப்பர். இது என்ன வேடிக்கை? இந்த அநியாயத்தைக் கூறி எந்த சுவரில் முட்டிக் கொள்வது?

எனவே இதிலிருந்து ஒரு கருத்து தெளிவாகப் புலனாகின்றது. பல்ர் தன்னைப்பற்றியும் தன் குடும்பத்தைப்பற்றியும் தான் சிந்திக்கிறார்களே தவிர தனது சமூகத்தைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள் இல்லை. தாழ்த்தப் படுபவர்கள் இவ்விடயத்தில் சிந்திக்காமல் செயலாற்றும் போது தாழ்த்துபவன் ஏன் சிந்திக்கப் போகிறான்? ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனும் தனது விடுதலையில் - தனது சமூகத்தின் விடுதலையில் தனக்குள்ள பங்கை உணர வேண்டும். எமக்குள்ளிருக்கும் சுயநலம் எமக்கு மட்டும் சோறு போடும். ஆனால் ஒரு துளி பொதுநல மனப்பான்மை முழு இனத்திற்குமே சோறு போடும் சில தனிப்பட்டவர்களின் கண்மூடித் தனமான நடவடிக்கை தான் முழு இனத்திற்குமே சாபக்கேடாக இருக்கின்றது.

இனி, மேலைத்தேய நாடுகள் எடுத்துக் கொள்வோமாயின் மேலைத் தேய நாடுகளை எவ்வித வேறுபாடுகளும் இல்லையென பல்ர் கருதுகின்

றனர். அது முற்றிலும் தவறு கிழைத்தேச நாடுகளில் எவ்வளவு தூரம் சாதி வேறுபாடும் அந்தஸ்து வேறுபாடும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளதோ அதை விட அதிகமாக இங்கு நிறவெறி வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே நிறவெறி கூடிய நாடொன்றை குறிப்பிடுவோமாகில் அது பிரிட்டனைத் தான் இருக்க முடியும். இங்கு நிறவெறியை அடிப்படையாக வைத்து தேசிய முன்னணி (National front) என்ற அரசியல் கட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கறுப்பு இனத்தவர்கள் இங்கிலாந்தை புகழிழக்கச் செய்கின்றனர். எனவே எல்லா கறுப்பு இனத்தவர்களும் வெளியேற வேண்டுமென்பது இவர்களின் கோஷம் - "All the Blacks out" (இங்கு கறுப்பு இனத்தவர்கள் என்று கூறப்படுகின்ற போது ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அடங்குகின்றனர்.) ஆனால் இக்கட்சியின் உறுப்பினர்களால் நாட்டுக்கு பெரும் பிரச்சினையும், அவப் பெயரும் ஏற்பட்டு வருவதாக அரசாங்கமே ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் இத்தாலியில் நடைபெற்ற உலகக் கிண்ண உதைபந்தாட்ட போட்டியின் போது ஏற்பட்ட கலவரத்தில் 39 பேர் இறந்தது மட்டுமல்லாமல் இங்கிலாந்து உதைபந்தாட்ட குழுக்களை ஒரு வருடத்திற்கு முழு ஐரோப்பிய நாடுகளும் ஒதுக்கி வைத்துள்ளது.

இச் சம்பவங்களுக்கு தேசிய முன்னணி (N. P.) தான் காரணம் என சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. இவ் உதைப் பந்தாட்ட போட்டியின் போது நடைபெற்ற சம்பவம், பிரிட்டனுக்கு கிடைத்த வரலாறு காணாத அவப்பெயரென பிரதமர் தட்சர் கூறியுள்ளார். இதனால் இக் கட்சி முற்றாக தடை செய்யப்படல் வேண்டுமென பலர் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். எனினும் இக்கட்சியை மக்கள் எதிர்க்கின்றனர் என்ற காரணத்திற்காக பிரிட்டன் மக்கள் இனவாதிகளுக்கு எதிரானவர்கள் என்று நான் கூறிவிடமாட்டேன். முன்பு முழு உலகத்தையுமே கட்டி ஆண்டோம் என்ற தலைக்கனம் அவர்களுக்கு இருக்கத்தான் செய்கின்றது. பல நிறுவனங்களில் கறுப்பு இனத்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. இன்னும் சில நிறுவனங்கள் குறைந்த சம்பளத்திற்கு கறுப்பு இனத்தவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி வருகின்றது. அமெரிக்காவிலும் இதே பிரச்சினை தான் நிலவி வருகின்றது. முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் ஆட்சி புரியும் பல நாடுகளில் நிறவெறி வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்து அகதிகளாக பிரிட்டனுக்கு வந்த 10 000 வெள்ளையர்களை பிரிட்டன் அரசாங்கம் ஒருவித தயக்கமுமின்றி அகதிகளாக ஏற்றது. ஆனால் இலங்கையிலிருந்து வந்த 3,000 பேரையும் நாயாக அலைக்க வைக்கின்றது. இந்த கன்சேவட்டிக் அரசாங்கம். இது விடயமாக தொழிற்கட்கி பா. உறுப்பினர் திரு. கோர்பன் பாராளுமன்றத்தில்

உரையாற்றிய போது தட்சரின் அரசாங்கத்தை நிறுவெறி பிடித்த அரசாங்கமென சாடினார்.

இவ்வாறு மனித இனம் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன் வேறுபாடு இருந்து கொண்டதான் வருகின்றது. தாழ்த்தப் படுகின்ற சமூகம் சிந்திக்காத வரை இப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டதான் இருக்கப் போகின்றது. 'கறுப்பு நிறத்தவன்' என்ற ஒரே காரணத்திற்காக காந்தி அடிகள் பிரிட்டனில் ரயிலிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டார் - சிந்தித்தார் செயலாற்றினார். அவருடைய சிந்தனையுடன் கூடிய 'செயல் வெள்ளையர்களை ஆசிய நாடுகளிலிருந்தே தூக்கி வீசியது. இதற்காக அனைவரையும் காந்தியாக மாறும்படி நான் கேட்க வரவில்லை. நாம் யாரையும் அடிமைப்படுத்தாமலிருப்போம். அஃத வேளை எம்மை யாரும் அடிமைப்படுத்தாமலும் பார்த்துக் கொள்வோம்.

வரலாறு படைக்க வாரீர்...

வதிரி - ரவி - சஞ்சயன்

தாழ்வு மனப்பான்மை
 தரணியிலே போக்கடிக்க
 வாழ்வில் முன்னேறி
 வரலாறு படைக்க வென
 எல்லோரும் ஒன்றென்று
 ஏற்ற முடன் எண்ணிவிட்டால்
 வாழும் மனங்களிடை
 வளருகின்ற தாழ்வு மனப்பான்மை
 பாழடித்துப் போய் விடுமே!

தழுவுகின்ற தோல்விகளும் தொடருகின்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும்

சுறேந்தினி ஆரோக்கியநாதன்

யாழ். திருக்குடும்ப கன்னியர் ஆங்கில பாடசாலை,

எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் எதிர்பார்ப்பதோ பல. கைகூடுவதோ சில. நாம் எதிர்பாத்த காரியங்கள் நிறைவேறுது போகும் போது எமக்குப் பெரும் எமாற்றமாக இருக்கிறது. தோல்வியே எம்மைத் தழுவுகிறது. இதனால் மனதில் ஒருவித விரக்தி ஏற்படுகிறது. இந்த விரக்தி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்குகின்றது.

வாழ்க்கையில் வெற்றியடைந்தவர்களுடன் தமது தோல்வியை அடிக்கடி ஒப்பிட்டுப் பார்த்து தம்மைத் தாமே தாழ்த்திக் கொள்கிறார்கள் சிலர். மக்களிடத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மையை வளர்ப்பதில் சமூகமும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. சமூகத்திலே படித்தவர்கள் படிக்காதவர்கள், பணக்காரர், ஏழைகள், உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி, என்ற சமூகத்தினரின் ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் பாதிக்கப்படும் மக்கள் ஒரு வித தாழ்வுமனப்பான்மைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். படித்தவர்கள். படிக்காதவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வதில்லை. பணம் படைத்தோர் ஏழைகளை தமக்கு அடிமைப்படுத்தி அவர்களை மதிக்காமல் வாழுகின்றார்கள். உயர்ந்தசாதி மக்கள் தாழ்ந்தசாதி மக்களை எனாம் செய்து அவர்களுடன் எந்தவித உறவும் வைத்திருக்க விரும்புவதில்லை. இதனால் படிக்காதவர்கள், ஏழைகள், தாழ்குல மக்கள் என்று சமூகத்தினரால் அழைக்கப்படுகின்றவர்கள் தமக்குள்ளேயே தாழ்வு மனப்பான்மையை வளர்த்து தாங்களே மற்றவர்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழ முற்படுகின்றார்கள்.

தாழ்வு மனப்பான்மையைக் கொண்ட மக்கள் எவ்வளவு பெரிய திறமைசாலியாக இருந்தாலும் தங்களைத் தாமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தால், தங்கள் திறமைகளை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தத் தயங்கி இலைமறை காயாக இருந்துவிடுகிறார்கள். குற்றம் செய்யாத நிரபராதி ஒருவன் சமூகத்தினரால் குற்றவாளி என்று பெயரெடுக்கும் போது, அவனுக்கு உலகத்திலேயே வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. இதனால் அவன் தன்னையே தாழ்த்தி சமூகத்திலிருந்து விலகி ஒதுங்கிவாழ முற்படுகிறான்.

எது எப்படி இருந்தாலும் நாம் ஒவ்வொருவரும் தனிமனிதனை வாழ்வதை விட தங்களைத் தாமாகவே ஏற்றுக் கொண்டு சமூகத்துடன் சேர்ந்து வாழ்வதே நல்லது. தங்களை தாமே தாழ்த்திக் கொள்பவர்களிடம் அடிமனதில் ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருக்கும். அந்தக் குறைபாடு எது? ஏன்? எதற்காக? எப்படி? என்ற கேள்விகளைக் கேட்டு அதற்கொரு முடிவு எடுப்போமாயின் தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து விடுபடலாம்.

முயற்சியே முன்னேற்றத்தின் வழி

அருந்ததி மகாதேவன்

கொழும்புத்துறை.

சிந்தனை! அது மனிதனுக்கே உரிய சிறப்பியல்பு. அது அவன் சுதந்திரமும் கூட. எம் சிந்தனைகள் கணத்திற்கு கணம் ஆளுக்கு ஆள் மாறுபட்ட போதிலும் அவையே எம் வாழ்க்கை பாதையின் திருப்பு முனைகள். இலட்சியங்களே சிந்தனையின் கருப்பொருட்கள். நம் செயற்பாடுகளே சிந்தனையின் விளைபொருட்கள். சிந்தனை எனும் நடைபாதையில் நாம் பலரைச் சந்திக்கின்றோம். துணிவு, அசட்டை, அஜாக்கிரதை, மனத்திடம் கவனமின்மை, சோர்வு, வீரம், விரக்தி, சலிப்பு போன்ற பலதை இனங் காணலாம். இவர்களில் துணிவு, மனத்திடம், வீரம் போன்றவர்கள் எம்மோடு வந்துவிட்டால் வெற்றி என்ற இலக்கை நாம் சுலபமாக அடைய தன்னம்பிக்கை என்ற 'ரொனிக்' கை எம்முடன் வந்த அந்த நண்பர்கள் ஊட்டுவார்கள். ஆனால் இவர்களில் எஞ்சியோர் எம் பாதையில் தலைப்பட்டால் என்ன செய்வார்கள் தெரியுமா? தாழ்வுமனப்பான்மை என்னும் களையாக உருவெடுத்தது எம்பாதையின் குறுக்கே தடைக் கற்களாகி விடுவார்கள். இதனால் எம்மனங்களில் பயமும், கோழைத்தனமும் குடி கொண்டுவிடும். அது மாத்திரமல்ல.....

“சே ... இப்படி ஆகிவிட்டதே?” என்ற சலிப்பு. “என்னை இது முடியுமா?”, “எனக்கு இனியும் சித்தி உண்டா?” “நான் போகும் பாதை ... சரிதானா?”, “என்னை கண்டு ஊர் உலகம் சிரிக்காதா?” போன்ற வேண்டாத பல அசட்டுத்தனமான கேள்விகளை சிந்தனையிலே கிளப்பி எம்மை கல்லிட்ட குட்டை போல குளப்பியடித்து விடுகின்றன. நாம் எதிர்பார்த்த ‘வெற்றி’ என்ற இலக்குக்கு மாறாக ‘தோல்வி’யையே சந்திக்கின்றோம்.

எல்லாமே எமாற்றங்களாகின்றன. உலகே இருண்டு விட்டது போன்றதோர் பிரமை. உலகம் எம்மை பார்த்துக் கைகொட்டிச் சிரிப்பது போன்ற கற்பனை. என்னை முடியாது ... முடியாது ... எங்கும் அதே ஓலம்.

தாழ்வுமனப்பான்மை இப்போது எமக்குப் போர்வையாகின்றது. தோல்வியை சந்தித்ததன் விளைவு ... எதிலுமே பற்றற்ற வெறும் ஜடங்களாகின்றோம். யாரையுமே சந்திக்க விரும்பமாட்டோம். எல்லோரும் எம்மை ஒதுக்கி விட்டதாக நினைத்துக் கொள்கின்றோம். அவமானம் எம்மை பிடுங்கித் தின்கிறது. ஒரு குறுகிய இருண்ட வட்டத்துக்குள்ளே எம்மை நாமே அடக்கி அந்த தாழ்வுமனப்பான்மைப் போர்வையினுள் முடங்கிக் கண் அயர்ந்து போகின்றோம்.

எம் கனவிலே பல அசரீரி வாக்குகள் ஒலிக்கின்றன. “தோல்வியே வெற்றியின் எணிப்படிகள். தோல்வியை கண்டு துவண்டு போவோமேயானால் அது தோல்விக்குத் தான் வெற்றியே தவிர எமக்கல்ல. இன்பமும் துன்பமும் மனமெனும் தாய் ஈன்றெடுத்த இரட்டைக் குழந்தைகள். வாழ்க்கையில் எதையாவது நீ இழக்க நேர்ந்தால் அது உன் உயிருக்கு சமமானதாகவிருந்தாலும் அதையிட்டு வருந்தக்கூடாது. கோழை கூட வீரனாவான். அவனது உரிமைகள் பறிக்கப்படும்போது புரண்டு படுக்கின்றோம்; மீண்டும் கனவு. அங்கே மங்கலான தோற்றம். உன்னித்துப் பார்க்கிறோம். ‘முடியாது’ என்ற சொல்லே, தன் அகராதியில் கிடையாது.” என்று கூறி, அது போல வாழ்ந்தும் காட்டிய மாவீரன் நெப்போலியன் அல்லவா? எம் தோள்களைத் தட்டிக் கொடுத்து .. “சகோதரனே! .. அறிவிலிகளின் அகராதியில் தான் ‘முடியாது’ என்ற சொல்லைக் காணலாம். புரிந்ததா? -- துணிந்து நில். தைரியமாக இரு. உனக்கு தன்னம்பிக்கை பிறந்துவிடும்”. கூறி மறைகிறான்.

மனதிலே ஒரு புதுத் தெம்பு பிறக்கிறது திடுக்குற்று விடுகின்றோம். “வெற்றியை நானாய சரித்திரம் சொல்லும் ... “பாடல் வரிகள் எங்கேயோ மெல்ல ஒலிப்பது காதில் விழுகிறது. போர்வையை பிய்த்து எறிந்து விட்டு “நானும் ஆற்றிவு கொண்டவன் தானே? என்னால் என் ... முடியாது? இல்லை .. இல்லை .. முடியும் .. முடியும் .. நானும் சாதித்துக் காட்டுகிறேன்” சிந்திக்கிறேன். மனதில் இலக்கிய வெறி பொங்கி எழ ஒரு திடமான மனதோடு எழுந்து என் பாதையைப் பார்க்கிறேன். அந்த தாழ்வு மனப்பான்மை களைகள் அங்கே கருகிப் போய்க் கிடக்கின்றன. தன் நம்பிக்கையின் பிரகாசத்தால் தான் அவை வாடின போலும்!

முயலுங்கள், முயலுங்கள் ... முயற்சி தன் மெய் வருந்தக் கூலி தரும். முயற்சி உண்டேல் இகழ்ச்சி இல்லை. ஆமாம், உளத்திடத் தோடு ‘என்னாலும் சாதிக்க முடியும்.’ என்னும் திடசங்கற்பம் கொண்டு உங்கள் இலட்சியங்களை செயற்படுத்துங்கள். நிச்சயம் வெற்றி உங்களுக்கே!

நாம் ஒவ்வொருவரும் “வெற்றி எமக்கே” என்ற தன்னம்பிக்கை கொண்ட வீர மனத்தோடு எமது இலட்சியப் பாதையிலே வீறுநடை போடுவோம். தாழ்வு மனப்பான்மை களை குறுக்கிடின வேரோடு பிடுங்கி எறிந்து விட்டு எம் இலக்கை அடைவோம். இன்பத்தில் திளைப்போம். வாருங்கள் ...

வெற்றி மீது வெற்றி வந்து நம்மைச் சேரும் ...

நமது வெற்றியை நானாய சரித்திரம் சொல்லும் ...

என்ற பாடல் வரிகளை வாய் முணுமுணுக்க,

தாழ்வு மனப்பான்மையே நீ அகல்க!

தன்னம்பிக்கையே நீ வருக!

மெளனங்கள் கலையும்போது ... 5

— ஜெனக மகள் சிவஞானம்—

யாழ் சென்று கொண்டிருந்த தனியார் பஸ் தன் போக்கில் சென்று கொண்டிருக்க மூர்த்தி மட்டும் மன அமைதியின்றித் தவித்த வாறு இருந்தான். பஸ்வில் இருந்த பலரும் தூங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தனர். “நானா? நானா? இப்படி ஒரு இழி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன் தெய்வமே!” “சிறுவயது முதற் கொண்டு, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற ஒரு எல்லைக்குள் வளர்ந்த, வளர்க்கப்பட்ட நானா?” “சிறுபராயத்தில், பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஒருநாள் என் புத்தகப் பையில் இன்னொருவனுடைய பென்சில் இருக்கக் கண்ட அம்மா. “டே! மூர்த்தி ஆற்றை பென்சில்லடா இது? தெரியாமலேடா எடுத்துக் கொண்டு வந்தனீ. அப்பாவுக்குத் தெரிஞ்சால் உன்னோடே சேத்து என்னையும் துலைச்சப் போடுவார். நானைக்கு பென்சிலை உரிபவனிட்டைக் குடுக்காமல் வீட்டை வந்தியோ? உன்ரை முதுகுத்தோலை உரிச்சு உப்புத் தடவிப்போடுவன்.”

“பத்தாவுக் கேற்ற பத்தினியாய் அம்மா, அன்று தந்த போதனையைக் கூட நான் ஏன்? மறந்தேன், ம... மனச்சாடியின் குரலுக்குப் பதிலை சொல்லத் தோன்றாதவனாய் தனக்குள்ளாய் தத்தளித்தான் மூர்த்தி.

செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டனையாய் தன் பணத்தினையே ரமணனுக்கு விட்டுக் கொடுத்ததை, ஒரு மனம் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டது. அதனை அப்பாவிடம் ஒப்புவிக்கும் பொழுது நிச்சயம் அப்பாவின் மனது குளிர்ந்து போகும். நிச்சயம் மன்னிப்பார் என்ற நம்பிக்கை வித்து மெல்ல மெல்ல அவனுள் வேர்விட்டது.

“தவறு செய்வது மனித இயல்பு. ஆனபடியால் அதனை உணர்ந்து திருந்திவாழ நினைப் பவன்மன்னிக் கப்பட வேண்டியவன் என்று அவ னப்பாவே பல தடவைகள் அவ னுக்குப் போதித்திருக்கிறார். அவ வழியில் தனக்கும் பாவமன்னிப்புக் கிடைக்கும் என்ற மன உறுதியோடு, சேட் பொக்கற்றிலிருந்த கைக்குட்டையினை எடுத்து முகத்தினை அழுந்தத் துடைத்து, மீண்டும் பொக்கற்றினுள் நுழைத்து விட்டுச் சிறிநிமிர்ந்து அமர்கிறான். வெளிநாடு போகாமல் திரும்பி விட்ட காரணத்தைக் கேட்டு,

பழிவாங்கல், பிரிவு, வெறி, தாழ்வுமனப் பான்மை, எதிர்பார்ப்பு ஆகிய அம்சங்களை கொண்டமனத்த நொடர்க்கையே

“மெளனங்கள்
கலையும்போது”

இதன் 5-ம் கட்டம் இதோ மீதி
உங்கள் கற்பனைகளில்
பிறக்கட்டும்.

அப்பா சந்தோஷமும், பெருமிதமும் கொண்டாலும், அம்மாவுக்கும் புவனாவுக்கும் இது மிகுந்த எமாற்றத்தையே அளிக்கும் என்பது மூர்த்திக்கு நன்கு புரிந்தது. “எக்ஸ்யூஸ்மி ப்ரதர். ப்ளீஸ் இப்ப என்ன ரைம் என்டு சொல்லுவிங்களா?” பக்கத்தி விருந்தவரின் கேள்விக்கு மணிக்கட்டைப் பார்த்துப் பதிலைச் “சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் தனது சொந்தச் சிந்தனை வலைக்குள் மூர்த்தி நுழையமுற்படுகையில், பின்பும் பக்கத்திலிருந்தவரின் கேள்விக்களைத் தொடுபு. “நீர் எந்த ஊர்?” மனதிற்குள் எரிச்சலெரிச்சலாய் வந்தாலும். அதனையும் பெரும் பாடுபட்டுத் தனக்குள் ஜீரணித்த மூர்த்தி அந்தக் கேள்விக்கும் பதில் இறுக்கி ருள். இவன் பதிலில் பக்கத்திலிருந்தவரின் புருவம் உயர்வது மூர்த்திக்குத் தெரிகிறது என்ன காரணமாயிருக்குமெனத் தன் மனதிற்குள் விடை தேடிக்கண்டு பிடிப்பதற்கிடையில் பக்கத்தி விருந்தவனே தொடர்கிறான். “உங்கடை ஊரிலே அதிபர் ஆறுமுகம் எண்டொரு கண்ணியமான மனுஷன் -- இருக்கிறார் தெரியுமே?”

கண்ணியம் என்ற வார்த்தை மூர்த்தியின் மனதைப் பலமாய்த் தாக்கிய சுவடு வெளிப்படாதவாறு ஆமென்பதற்கு அறிகுறியாய் தலை யினை அசைத்து வைக்கிறான் அவன்.

“நல்லொரு பிறவி பாரும். இப்ப நான் ஒரு சிவில் எஞ்சினியர். இண்டைக்கு நான் இந்த நல்ல நிலையை எட்டிப் பிடிக்கிறதுக்கு ஆதாரமாய் இருந்தவர், ஆறுமுகம் அதிபர். அதை நான் என்றைக்கும் மறக்க இல்லை. இனி மறக்கவும் மாட்டன்.”

நன்றியுணர்வில் அந்த மனிதரின் விழிகள் லேசாகப் பனிப்பதை மூர்த்தியாலும் உணரமுடிந்தது. அப்பாவின், நல்ல மனதிற்கும், உயரிய குறிக்கோளுக்கும், கண்ணியமான வாழ்வுக்கும் கிடைத்திருக்கின்ற இப்புக்ழ் மாலே எத்துணை உயரியது என்பதனை மூர்த்தியால் வரையறுக்கவே முடியவில்லை. “நல்ல மனிதர்கள் இந்த உலகத்திலே நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்ததேயில்லை எண்ட உண்மையை அதிபர் ஆறுமுகத்தை வைச்சுத்தான் நான் ஏற்றுக் கொண்டான்.”

“இ... இ... இ -- இவர் என்ன? சொல்லுறார்” என மனதிற்குள் தடுமாறிய மூர்த்தி வாய் விட்டே கேட்கிறான்.

“நீ நீ... நீங்கள் என்ன சொல்லுறீங்கள்”

நீர் கேள்விப்படவில்லையே? எனக்கு எங்கடை வீட்டுக்காரர் போன் பண்ணினார்” “என்னண்டு?” அவசரப்படுகிறான் மூர்த்தி. இவனது அந்தரத்தை வினோதமாய் நோக்கிய அவன் மெதுவாகவே கூறுகிறான்

“அதிபர் ஆறுமுகம் இறந்து போயிற்றாராம்.”

“அப்பா” என இந்த உலகமே அதிரக் கத்த வேண்டும் போல் ஒருவித வெறி அவனுள் முகிழ்த்த வேகத்திலேயே, தொண்டைக்

குழிக்குள் எல்லா ஓசைகளும் சமாதியாகிப் போகிறது. விழிக்குள் குளங்கட்டிய நீரை அடுத்தவன் அறியாமல் மெல்லத் துடைக்கிறான் மூர்த்தி.

நெஞ்சின் ஆழம் வரை வேதனைச் சுமை பாறாங்கல்லா அழுத்த தலைக்குள் எதுவோ? “கிர்” என்ற வேகத்தில் சுழலத் தன்னைத்தானே சமாளிக்க முடியாதவனாய் சீற்றில் தலை சரித்து கண்களை இறுக மூடிக்கொள்கிறான்.

“அப்பா! போயிற்றீங்களாப்பா உங்கடை அன்புக்கும், ஆசைக்கும் உரிய மகனை மன்னிக்காமலே போயிற்றீங்களாப்பா இத்தனை உயரிய இலட்சியங்களே உருவான உங்களுக்குப் பிள்ளையாய் நான் பிறந்தே இருக்கக் கூடாதப்பா இனிமையும், இதமும் உள்ள மாம்பழத்திலே புழு இருந்து அதனை உதவாமல் செய்தது போல, உங்கடைநல்லொழுக்கம், புகழை அழித்தொழிக்கின்ற உதவாமல் செய்கின்ற ஒரு அறப்ப புழுவாய் நான் ஆகிப் போனனே அப்பா, இந்தக் கள்வனுடைய கையாலே கொள்ளி வாங்கி உங்கடை ஆத்மாவும் அசுத்தப்பட வேண்டாமப்பா.”

எதைஎதை எல்லாமோ நீளமாய் நினைத்துக்கொண்ட மூர்த்தியின் மனதுக்கு எந்த முடிவுமே சரியானதாகத் தோன்றாத நிலையில் வேதனைக்குள் குமைந்து கொண்டிருந்தான்.

ப்ரதர் என்ன? யோசனை “ஐவ்னா வந்திட்டுது இறங்க இல்லையா? பக்கத்து சீற்காறரின் அழைப்பில் விழிகளைத் திறக்கிறான், மூர்த்தி அவன் மனதிற்குள் இருள் சூழ்ந்திருந்த போதிலும் பொழுது நன்கு புலர்ந்திருந்தது. பஸ்லிலிருந்து ஒவ்வொருவராய் இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள் மூர்த்திக்கு இருக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கக் கூட மனதில்லாதவனாய் எங்கோ வெறிக்கப்பார்க்கிறான் எல்லோரும் இறங்கிய பின்னால் மெதுவாக எழுந்து விவளியே வருகிறான். ‘அப்பாவின் பிரேதத்தில் போய் விழிக்க எனக்கென்ன தகுதி இருக்கிறது’ எனத் தனக்குத் தானே கேட்டுக்கொள்கையில்.

“மூர்த்தி” என ஆதரவாய் அவன் தோளை ஒரு கரம் தொடுகிறது. திரும்பிப் பார்க்கிறான் மூர்த்தி, சிவம் அவனது ஊர்க்காரர் அவனாகும் அவனது குடும்பத்திற்கும் தெரிந்தவர்.

‘மனசைத் திடப்படுத்திக் கொள்ளுங்கோ தம்பி, பிறக்கிற மனிதன் ஒரு நாள் இறப்பது நியதி நீங்களே இப்பிடிக் கலங்கினால் உங்கடை உடன் பிறப்பு, தாய் இவையள் எப்பிடிக் தாங்குவினம்”

அழக்கூடாதென தன் மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டாலும், அகத்தின் அழகு, அவனையும் மீறி முகத்தில் தெரியத்தான் செய்தது. மீண்டும் சிவம் தொடர்கிறார்.

உங்களுக்கு நேற்று பிளைர் எண்டு கதைச்சினம். நாடு விட்டு பிற நாடு போற உங்கடை மனதைக் குழப்பக் கூடாதெண்டு உங்களுக்கு அறிவிக்கேல்லை எண்டு வீட்டிலே கதைத்தினம் என்ன செய்தாலும் பெத்த தகப்பனல்லே.

சிவம் கேள்வியும் பதிலுமாய் எதை, எதை எல்லாமோ பேசிக் கோண்டிருக்க மூர்த்தி எதுவுமே பேசாது மௌனித்திருந்தான். ஒன்றை நினைக்கத் தெய்வம் இன்னொன்றாய் விதித்து விட்ட விதியினை அவன் யாருக்கும் சொல்லி என்ன? பயன் விளையப் போகிறது.

“நானும் ஒவ்வீசுக்குப் போய் லீவு போட்டிட்டு வாறன். நீங்கள் போலீஸ்கள் தானே? தம்பி”

ஆமென்பதற்கமைய மெல்லத் தலையசைக்கிறான் மூர்த்தி.

பஸ்ராண்டினுள்ளே வந்து கையிலிருந்த சூட்டுகேஷை கீழே வைத்து விட்டு, அங்கிருந்த கம்பியொன்றுடன் சாய்ந்தவாறு மூர்த்தி நின்கிறான். எவருமே அவனை லட்சியம் பண்ணாதவர்களாய் தம் போக்கில் போய் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்று பொறுப்புள்ள குடும்பத் தலைமை அவன் தலைமேல் சுமத்தப் படும் நினைவுகள்! தாங்கக்கூடிய தன் நம்பிக்கை அற்றவனாக எதிர்பாரா சமையை எப்படித் தாங்குவான். தன்னையே வழி நடத்த முடியாத நிலையில் எல்லோரும் போல் அவன் மனம் தாழ்வு மனதால் தத்தளித்தது. அவன் நிலைகண்ட அருகில் பிரயாணம் மேற்கொண்ட அந்தக் கனவான் அவனின் நிலை அறிந்து மனத்திடம் ஊட்டி வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே மரண ஓலம் எல்லோர் மனங்களையும் உருக்கியது மங்கள வீடு மரண வீடான நிலையில் அவன் நிலையில் அவன் கால் அடிகள் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் அதிபர் ஆறுமுகத்தின் அண்டை சென்றது. அன்னையும், தங்கையும் திகைப்புடன் நிலைதடுமாறியவர்களாய் மயங்கி விழும் காட்சியைக் கண்ட பல இதயங்களின் இரக்க சிந்தை அங்கே நின்ற டேவிறின் இதயத்திலும் ஏதோ ஒரு கசிவை ஏற்படுத்தியது. எதிர்பாரா சந்திப்பாய் எல்லோர் மனத்திலும் பல சிந்தனைகள் எழுந்தும் கூற முடியாத நிலையில் மரண ஊர்வலம் மௌன ஊர்வலமாக அதிபரின் இறுதிப்பயணம் தொடர்சின்றது. அங்கே தாயின் நிலை தங்கையின் அலறல்.

ஏனையோரது ஏக்கங்கள் எல்லாம் மூர்த்தியின் மௌனங்கள் கலையும் நேரத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றன- அந்த மௌனங்கள் கலைவது எப்போது?

[தொடரட்டும்]

தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து விடுபட. .

— ரூபன் மரியாம்பிள்ளை —

தாழ்வு மனப்பான்மை உடையவர்கள் தங்களைத் தாங்களே குறைவாக மதிப்பிட்டுக் கொள்வதால் அவர்கள் தனித்து நிற்கிறார்கள். நண்பர்கள் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெட்கமும் துக்கமும் அற்றவர்களாக தனித்து நின்று எதையும் செய்யத் துணிவு அற்றவர்களாக, எதையும் செய்யத் தொடங்க முன்னமே தாம் தோற்று விட்டதாகவோ நிச்சயமாக எதையும் செய்ய முடியாதவர்களாகவோ காட்சிதருகிறார்கள். தாழ்வு மனப்பான்மையைத் தீர்க்கும் வழிகள் பின்வருமாறு:-

(1) தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கிறதா எனக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இருக்கிறதாயின் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான காரணத்தை அறியவேண்டும். அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிபாட்டைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இங்கு தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கிறது என்பது பிரச்சனையல்ல. அதைத் தீர்க்க நீ என்ன செய்திருக்கிறாய் என்பதுதான் முக்கியம். இல்லாத ஒரு குறை இருப்பதாக சொல்வதனால் உண்மையாக அந்தக் குறை இருப்பதிலும் பார்க்க பெரும் சேதம் ஏற்படுத்தப்படலாம். எனவே உண்மை நிலையைக் கவனமாகக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளை மேற்கொண்டு ஒழுக வேண்டும்.

(2) தாழ்வு மனப்பான்மை ஒருவரிடம் உள்ள குறையினால் வருவதைக் காட்டிலும் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடுதலினாலே அதிகம் வருகிறது. மனித மனம் எப்போதும் ஒப்பு நோக்குதலையே தன் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது. ஒரு மனிதனை நாம் இன்னொருவரோடு ஒப்பு நோக்கும் போதுதான் தாழ்வு மனப்பான்மை உருவாகின்றது. மனிதனை நாம் மனிதனுக்கு அளவு கோலாக்கக் கூடாது. ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு தனித்திறமை உண்டு. ஒருவனால் பாடமுடியும். வேறொருவனால் பயடமுடியாது. இசைக்கருவிகளை இசைக்க முடியும். பாடக் கூடியவன் இசைக்கருவிகளை இசைக்க முடியவில்லையே என கவலைப்படக் கூடாது. தன் திறமையில் பெருமை வேண்டும்.

(3) ஒருவர் தன்னை முற்றாக அறிய வேண்டும். நாம் நம்மை முழுமையாக அறிவதில்லை. நமக்கு நாமே அன்னியர்களாக இருக்கிறோம். நம் திறமைகளை, நமக்கு தெரியாது. மற்றவர்களை எப்போதும் எதற்கும் சாட்டி விடுகிறோம். மனதிலே கோளைத் தனம் இருப்பதால் “எனக்கு ஏலாது! என்னால் முடியாது” என எம்மை நாமே தாழ்த்து

கீறும். இதனால் நமது திறமைக் கேற்ப மதிப்பை நாம் பெறுவ தில்லை. தாழ்வு மனப்பான்மையைத் தான் பெறுகிறோம். எம்மாலும் முடியும் என்பதை ஏற்க வேண்டும். தன் மதிப்பை பெருக்கி இயன்ற தைச் செய்ய எப்போதும் முன்னிற்க வேண்டும்.

(4) ஆனால் எதிர்மறையாக நடக்கக்கூடாது. முடியாததை முடியாது என ஏற்க வேண்டும். முடியாததை முடியும் என ஏற்று படும் துன்பமும் விபரீதமும் ஆபத்தாகிவிடும். நான் உயர்ந்தவன் என்னால் முடியும் என்று அடித்து அடித்து சொல்பவன் தன்னிடம் உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையை மறைக்க முயல்கிறான். தன் வார்த்தைகளை செயலில் காட்டமாட்டான். தன் ஆசையையும் ஆற்றாமையையும் ஏக்கமாக வெளிப்படுத்துகிறான். எனவே எதிர்மறாக நடக்காது உண்மை நிலையை ஏற்க வேண்டும்.

(5) தாழ்வு மனப்பான்மை உடல், உள காரணிகளால் ஏற்படுமானால் அதற்கு தகுந்த வைத்திய உதவியை நாடவேண்டும்.

உலகில் பிறக்கும் எல்லோரும் தாழ்வு மனப்பான்மை உடையவர்கள் தான். இதைத் தடுக்க முடியாது. தன்னை சுற்றிப் பெரியவர்கள் இருக்கும் போது சிறியவன் தாழ்வு மனப்பான்மையை அணுபவித்தே யாக வேண்டும். ஆனால் உரிய முறையில் அதனை ஏற்று அதனைத் தடுக்கலாம் என்கிறார் அல்பிறட் அறலர். ஒரு குழந்தை தாழ்வு மனப்பான்மையை அனுபவிப்பதால் தான் பல வினையாட்டுகள் மூலமும் மழலைப் பேச்சு மூலமும் தன் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்குகிறது என்கிறார் அவர்

மனிதன் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான ஆற்றல்கள் உண்டு. அவற்றை அவன் சில சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகளால் இழந்து விடுகிறான். பற்றுக்குறை, பசி, பஞ்சம், பட்டினி இவற்றுலும் பலர் தாழ்வுமன நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த தாழ்வுமன நிலையை நாம்தானே எம்மிடம் உருவாக்கிக்கொள்கிறோம். அடிமனத்தில் உருவாகும் இத்தாழ்வு மனநிலைக்குப்படிப்படியாக அடிமையாகி விடுகிறோம். இதள்விளைவு நாம் எம் வாழ்வில் பிள்ளைக்கித் தள்ளப்படுகிறோம். எம்மிடமுள்ள ஆற்றல் அனைத்தையும் இழந்து வாழ்வின் அடி நிலைக்கு தாழ்ந்து போகின்றோம்.

அ. பிரான்சிஸ்கா
கொடிகாமம்.

மனோ ஏன் இப்படிச் செய்தாள்?

N. S. R. சுண்டுக்குளி.

வியர்வை வழிந்தோட களைத்துப்போய் அறையை விட்டு வெளியே வந்த புவனுவால் மனோவையும் அவள் செய்கைகளையும் சிக்க முடியவில்லை. இயலுமான வரை மனோவைக் கட்டுப்படுத்தியும் எவ்வித முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருந்தாள். மனநோய் ஆணியேவர், கிளைவேர் விட்டுப்பரந்து மனோவைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருக்குலைத்துக் கொண்டிருந்தது. மனோ புவனுவின் ஒரே தங்கை பதினேழே வயதான இளம் மனநோயாளர், தன் கணவன், பிள்ளைகளோடு ஒருத்தியாக மனோவையும் பராமரித்தாள் புவனா. பதினாறு வயதில் அவளுக்கேற்பட்ட இல்லை அவளால் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய விபத்து அவளை இப்படி மனநோயாளியாக்கி விட்டது.

மனோ ஒன்றும் பெரிய அழகி அல்ல. ஆனால் அவளுக்கே புரியாத ஏதோ ஒரு கவர்ச்சி அவளிடமிருந்தது. இதனால் தானே என்னவோ மனோவின் மட்டில் அவள் தந்தை மிகுந்த கண்டிப்போடு இருந்தார். ஏற்கனவே அவர் கண்டிப்பும் சந்தேகத் தன்மையுமே உருவான மனிதர் பிள்ளைகளுக்கு உணவு, உடை விஷயத்தில் குறைவைக்கவில்லை. ஆனால் உளத்தேவைகளை அவர் கவனிக்கவில்லை பாடசாலையில் முன்னின்று மாணவியரோடு சேர்த்து செயற்பட மனோவுக்கு ஆசை. ஆனால் தந்தை அதற்கெல்லாம் அவளை அனுமதிக்கவில்லை. படித்தால் மட்டும் போதும் என்றார். அவளும் படிப்பில் படுகூட்டியாகத்தான் இருந்தாள். சக மாணவியர். உல்லாசமாய் சுற்றுலா செல்கையில், இவள் வீட்டில் அடைபட்டிருப்பாள். நண்பிகளோடும் அவள் சேர்வதைதந்தை தடுத்தார். காரணம் அவர்கள் மூலம் அவள் பிழையான வழியில் போய் விழுந்து விடுவாள் என்ற சந்தேகம் தான்.

வீட்டிலும் அவள் சுதந்திரமாக இருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. இவருடைய இந்தப் போக்கு இவளது தோழிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இது அவள் சபாவம் அல்ல. வலுகட்டாயமாக அவள் ஆக்கப்பட்டாள் என்பதையும் அவர்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. எல்லாவற்றிலும் இவளை ஒதுக்கினார்கள். இவளால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. எல்லாவற்றுக்கும் அவள் தன் அப்பாவின் மடியையே பிடித்துக் கொண்டு நிற்பாள், தோழிகளின் இந்தவார்த்தைகள் அவளைப் பலமாகத் தாக்கின. நாளாக, நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனா? என்னால் சுதந்திரமாக எல்லாரையும் போல செயல்பட முடியாதா? என்ற கேள்விகள் அவளை அரிக்கத்தொடங்கின. எடுத்ததற்கு எல்லாம் தடைபோடும் எல்லாவற்றையும் சந்தேககண் கொண்டு பார்க்கும் தந்தை மேல் ஆத்திரமாக வந்தது வேதனைகளைக் கொட்டித் தீர்க்கத் தாயும் இல்லை. நண்பிகளோ சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள் அவளுடைய செயலற்ற தனத்தால் யாரும் அவளை மதித்து எதுவும் செய்வதுமில்லை.

தொடர்ச்சியான மனத்தாக்கங்களால் அவள் குன்றிப் போனாள். தனக்குள்ளேயே தானே “நான் பிரயோசனம் அற்றவள்” என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தது.

“ஒரு சமயம், பாடசாலையில் இவளோடு கூடப்படிக்கும் ஒரு மாணவியின் தாய் இறந்த செய்தி கேட்டுப் பாடசாலை முடிந்தபின் இவளுடைய வகுப்பு மாணவிகள் அந்த மரணச் சடங்கிற்குச் சென்றார்கள். மனோவும் சென்றாள். பாடசாலை முடிந்து நேரமாகிய பின்பும் மகள் வந்து சேராதது மனோவின் தந்தைக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவரின் ஆச்சரியம் ஆத்திரமாக மாறியது. ஒன்றரை மணி நேரம் பிந்தி விட்டதால் பயந்து நடுங்கியபடி வீட்டுக்கு வந்தாள் மனோ. வீட்டு வரசலிலேயே தந்தை உருவெடுத்து நின்றார். தன் சொந்த மகளைப் பார்த்துக் கூறக்கூடாத வார்த்தைகளை ஆத்திரத்தோடும் கொட்டினார். ஆங்காங்கே பக்கத்து வீட்டு ஜன்னல்களில் தலைகள் எட்டிப்பார்த்தன. மனோ தன் கற்பையே இழந்து விட்டு வந்தாற்போல் அவளது தந்தை கத்தினார்.

அன்று முழுவதும் அடங்காது கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவள் மனம் தன் தந்தையைப் பழிவாங்கத் துடித்தது. அன்று இரவு கிணற்றடியில் இருளில் எதோ துவைத்துக் கொண்டு கிணற்றுக் கட்டில் தந்தை இருப்பதை மனோ அவதானித்தாள். தந்தையைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பீறிட்ட ஆத்திரம், ஓடிச் சென்று தொபீரென கிணற்றுக்குள் தள்ளி விட்டாள். சத்தம் கேட்டு ஓடிவந்த அயலவர் அவளுடைய தந்தையை உயிரோடு மீட்டனர். ஆனால் முறிந்து செயலற்றுப் போன கால்களோடு.

மனோவுடைய ஆத்திரம் அன்றோடு அடங்கியது. அவள் தந்தையும் அன்றோடு அடங்கினார் ஆனால் ஊர் அடங்குமா? பெற்ற தகப்பனை கொலை செய்யத் துணிந்த பாதகி என ஊரே அவளை வெறுத்தது. அதை விடவும் அவள் தந்தை இரு காலும் இன்றி நாளும் படும் அவஸ்தைகளை காணச் சகிக்கவில்லை அவளுக்கு. ‘என்னைப் பெற்று இந்தப் பதினேழு வருசமும் வளர்த்த தந்தையைக் கொல்ல எனக்கு எப்படி மனம் வந்தது? நானும் ஒரு மகளா? சாகும் வரை என் தந்தைக்கு, நான் அனுபவிக்கும்படி எத்தனை பெரிய தண்டனையைக் கொடுத்து விட்டேன்?’ பிஞ்சு மனம் கொண்ட அவளால், இந்த வேதனையை, ஊராரின் வெறுப்பைத் தாங்க முடியவில்லை. நாளும் பொழுதும் சதா இந்த நினைவே அவளை அரித்து. ‘என்னை வெறுக்கும் என் அயலாநடன் எப்படி மனம் விட்டுப் பேசி இந்தப் பாரத்தைக் குறைப்பேன்?’ தாழ்வு கொண்ட அவள் மனம் எப்போதும் இதே சிந்தனையிலேயே இருந்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவள் மனம் பாதிப்படைந்தது. அவளை மனோ வியாதி பீடித்தது. வாழ வேண்டிய ஓர் இளம் உள்ளம் உடைந்து விட்டது.

இது பிள்ளைகள் ஒடுக்கி அவர்களை நம்பிக்கையில்லாத, தன்னிலே தானே தாழ்வு கொள்ளும் மனிதராக ஆக்குகின்ற பெற்றோருக்கும். அவசரப்பட்டு பழிவாங்கத் துடிக்கும் இளம் நெஞ்சங்களுக்கும் ஒரு பாடமாக அமையட்டும்.

ஒரு மேதையும் ஒரு பேதையும்

ஆனந்தி செந்தில்

எழாலை.

பாஸ்கரன் தானே கல்யாணப் பெண்ணைப் பார்த்து மனம் விரும்பிச் சம்மதமளிக்க வேண்டுமென்ற முடிவான தீர்மானத்தோடுதான் அங்கே வந்திருந்தான். பெற்றோர்களையும் மீறித்தான் விரும்பிய பெண்ணைக் கட்டிக் கொள்வது அவன் நோக்கமல்ல. அப்படி இருந்திருந்தால் என்றைக்கோ அவன் கல்யாணம் நடந்தேறியிருக்கும். இது யாருடைய விருப்பமுமின்றி, விதி வசத்தால், நடக்கப் போகிறது. இதற்கு ஒரு கருவியாகத் தன்னுடைய பங்கு. ஆன்ம பலம் இருப்பதாகவே இன்னும் அவன் நம்பிக்கை. அவனுக்கென்று சில கோட்பாடுகளும், கொள்கைகளையொட்டிய தேவைகளும் இருக்கவே செய்தன. இவற்றை விலக்க முடியாமலே, அவன் பெண்ணைப் பார்ப்பது அவசியம் என்றுகருதிப் புரோகரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து அந்த வீட்டிற்குத் தானும் ஒரு விருந்தாளியாக வந்திருந்தான்: இப்போதைக்கு விருந்தாளி மட்டுமே.

அவன் வரப்போகிறான். இன்னும் எத்தனை நிமிடங்களுக்குத் தான் இப்படிக்காத்துக் கொண்டிருப்பது. அவனைப் போட்டோவில் கூடப் பார்த்ததில்லை. அவள் எப்படி இருப்பாள் என்று கற்பனை

செய்யவும் அவனுக்கு மனம் இடம் தரவில்லை. கற்பனையை விட, அவன் வாழ்க்கையை நேராகவே தரிசிக்கிறவன்.

போன வருடம்தான் அவன் லண்டனில் தனது ஆராய்ச்சிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு நாடு திரும்பினான். இப்போது பல்கலைக் கழகத்தில் கலைத்துறைப் பிரிவில் விரிவுரையாளனாக இருக்கிறான். மனசுக்கு இதமளிக்கிற அந்தக்கலை அழகு என்றால் அவன் நிலை என்ன?

பாவங்களைச் சமக்கிற உலகத்தில், அழகுணர்ச்சிக்கும், ரசனைக்

இந்தக் கதை, வாழ்வில் கலக்க முடியாமல், நிழலாகவே நின்று விடும் ஒரு குறைப் பிறவியான அபலையைப் பற்றியது. இவள் போன்றவர்களை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். இவர்களை யாரும் தட்டிக் கொடுப்பதில்லை. அதனாலேயே அவர்கள் ஊனத்தில் இருளாக, வரழாமல் மறைந்து போகிறார்கள். இவர்களை வாழ்விக்க எவரும் அவ்வளவு எளிதில் முன்வருவதில்லை.

கும் வேதனை தரக்கூடிய, துன்பமான இருட்டின் குரூரங்களிடையே, காட்சியழகின் நிழல், கண்களுக்கு மட்டும்தான்.

ஆனால் அவன் கண்களோ நிழலை நாடாது ஒங்கி உயர்ந்த ஒரு சோபையுடன், அறிவுடன் தோன்றிய ஒரு பெருமைக் கதிராய், அவன் முகத்திலே கம்பீரமும், அன்பு மாறாத ஆண்மைமிடுக்கும் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய தந்தை சுவாமிநாதனுக்கோ வேறு நினைவு. இந்தப் பெண்வழியில் அவர்களுக்குப் பத்து லட்சம் வரப்போகிறதாம். வரட்டுமே! அதை வைத்துக் கொண்டு, அப்பா தேவனாகிவிடலாமென்று நம்புகிறாரோ? மனிதர்களுக்குத்தான் என்னே ஆசை! சுயநலம். டி. வியும் டெக்கும் வாங்கினால் பெருமை. அவனுக்கு எது வேண்டும்! முதலிலே பெண் வரட்டும்.

அவள் இருளிலே தாங்குகிறவளா? ஒளியில் வாழ்கிறவளா? திரை கலைந்து, அவள் வந்ததும் தான் தெரியப் போகிறதே!

சிறிது நேரத்தில், அவள் வந்து நின்றாள். இந்தப் பார்வை மனிதர்களிடையே, அவள் காட்சி வேறாக இருளிலே வெறிச் சோடை போனவள் போல், அசடுவழிய, அவள் சிரிக்கிறபோது, அவன் மிகவும் பரிதாபமாக, அவளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். வார்த்தெடுத்த, அச்சமாறாத, ஒரு நீக்கிரோபெண்மாதிரி,

அவள் இருந்தாள். நல்ல கறுப்பு நிறமும், உப்பிச் சொர சொரத்த கன்னங்களுடன் கூடிய விசாரமான முகமும், பிரமையில் திகைத்த, மங்கலான இருளடித்த பார்வையுமாய், அவளை நேருக்கு நேர், பார்க்கிறபோது, கண் கூசி மனம் வெறுத்தது. சுவாமிநாதன் அதைப் பார்க்கப் பிடிக்காதவன் மாதிரி, வெளிச்சத்திலே முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்.

“நான்” ஐ... விற்பனைக்குச் செல்லும் இடங்களில் எனக்குப் புதிய அனுபவங்கள் கிட்டுகின்றன. ஒரு கிறிஸ்தவப்பத்திரிகைக்கு நான் ஏன் இவ்வாறு உழைக்க வேண்டும் என ஓர் அன்பர்கேட்டார். இது ஒரு சமய பத்திரிகையல்ல, உளவியல் நோக்கில் வெளிவரும் சஞ்சிகைக்கு நான் உழைத்தாலென்ன என்றேன். அவர் மேலும் சொன்னார், எப்படியும் இது கடைசியில் மதச்சார்பாகவே முடிந்துவிடும். நடத்துகிற அனைவரும் கிறிஸ்தவர்களாகவே இருக்கிறார்களே! ஏன் ஓர் இந்துவிற்கு இடம் அளிக்கவில்லை என்றார்.

இடம் அளிக்கவில்லை என்று சொல்லலாமா? நான் அதன் மூச்சாக இருந்து உழைக்க விரும்புகிறேனே. நான் ஓர் இந்துப் பெண்ணல்லவா!

— ஆனந்திசெந்தில்.

அவனைப் பெற்ற தகப்பன் சாம்ப சிவம் பொறுமையிழந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தார். தாய் ருக்மணி. என்ன நடக்கப் போகிறதோ, என்று எதிர்பார்த்து வாசலிலே நின்று, தவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வேறு என்ன நடக்கும்? பாவம் இந்தக் கோதையைப் பார்த்து விட்டு, இவர்களெல்லாம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். இப்படி எத்தனை பேர் வந்து போனார்கள். இன்னும் வருவார்கள். அவள் இப்படியேதான், ஒரு யுகத்துக்கு நிழலாக, நின்று கொண்டிருப்பாள்! நிற்கட்டுமே! அவள் விதி.

கரையேற, வழித்துணை கிடையாமல், அவள் இன்னும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஒரு புருஷன் கிடைத்தால் உத்தமம். புருஷனுக்கு எங்கே போகிறது. எந்தப் புருஷனாலே அவளைச் சமக்க மனம் வரும்? வெறும் பணம் வந்து வாழ்வைத் தந்து விடுமா?

சுவாமிநாதன் இருப்புக் கொள்ளாமல், போக எழுந்து விட்டார். கூட வந்த மனைவியும் எழுந்து போகத் தயாரானார்.

“வாடா போவோம்.

இது பாஸ்கரனுக்கு விழிப்பாக்கக் கேட்ட போதிலும், அவன் என்னவோ நினைத்துக் கொண்டு, அவனையே இன்னும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன். அதைக் கேட்டுவிட்டு, அவரைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அப்பா! அவசரப்பட்டுப் போவது சரியில்லை. பதில் சொல்லவேணும்.

சிந்தித்துப் பதில் சொல்ல, எனக்கு அவகாசம் கொடுங்கோ.

“என்னடா இனிமேல் அவகாசம்? அதுதான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயே.”

“நீங்கள் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கு. உங்கள் வயிறுறிலே -- இல்லை இரத்தத்திலே இப்படியொரு குறையோடு, பெண்பிறந்திருந்தால், என்ன செய்வீர்கள்?”

“உனக்கு அதெல்லாம் எதற்கு? வேண்டாமென்றால், பிறகென்ன பேச்சு எனக்குப் பிடிக்கலை.”

“எனக்குப் பிடிக்கிறது...”

“உனக்கா...?”

“எனக்குத்தான்.”

“நான் சொல்கிறேன். உனக்கு என்ன பிடித்திருக்கென்று சொல்லட்டுமா?”

“அவன் மௌனமாக, யோசனை ஓடிய முகத்துடன், பார்வையைத் திருப்பிக் கொண்டான். அவர் குரல், தொடர்ந்து சன்னமாகக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

“உனக்குப் பைத்தியம்தான்”

பிடித்திருக்கு.

அவன் சிரித்தான்.

“அப்பா! நல்ல காரியம், செய்து நமக்குப் பயன் கிடைக்கிறது என்று தேடுகிறோம். பலனை எதிர்பாராமல், ஒரு காரியம் பண்ணினால், அது உத்தமம். நான் தியாகம் என்று நினைத்துச் சொல்லவில்லை. இதிலே என்ன தியாகம்? எப்பவோ எல்லாவற்றையும், அர்ப்பணித்து விட்ட, பெருமையோடுதான், நான் பேசுகிறேன்.”

றேன். இவனை இப்படியே விட்டுக் கொல்லுறதற்கு அது போதும். கொலை செய்கிறதை விட, வாழ் விக் கிறது மேல் இல்லையா?

“அப்போ என்ன செய்யப் போற தாய், உன் முடிவு.”

“இவனை ஏற்றுக் கொள்ளத் தீர் மானித்து விட்டேன்.”

“டேய் இவனைக் கூட்டிக் கொண்டு, நீ எப்படியடா, மனிதர் முகத்திலே விழிப்பாய்?”

“அப்பா! உங்களுக்கு இந்தப் பெண்ணை விட, அதுதான் முக்கிய மாக இருக்கு. எனக்கு மனிதர் களை விட, இது முக்கியம்”

“எது.....?”

அவன் அதைச் சொல்லாமல், சட்டென்று முகத்தை உயர்த்தி அவனை பார்த்தான்.

“இப்படி வா”

அவன் அவனை அழைத்தான். “என்னோடு பேசுவியா?”

“ம்...ம் ”

“என்ன பதிலைக் காணோம். பயப்பிடுறியா?”

“இல்லை....”

“அப்ப, சந்தோஷமா ?

அவன் சிரித்தான்.

உனக்கு என்னைப் பிடிக்குதா?

அவன் மௌனமாகத் தலையாட் டினான். அவன் அவன் மீது கருணை கொண்டிருக்கிற, வெறுப்பு இல் லாத தூய அன்போடு, அவனை நோக்கிக் கண்கலங்கியவாறே, மேலே பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

நீ எதுக்கோ பயந்து சாகிறாய் போலிருக்கு. மனிதர்கள் தான், உன்னை இந்த விதமாக நம்பிக்கை இழக்கச் செய்து கொண்டு விட் டார்கள் என்று நான் நினைக்கி றேன். இந்தத் தாழ்வு மனப் பாண்மை, இனிமேல் உனக்குவரக் கூடாது. எனக்கு உன்னை மிகவும் பிடித்திருக்கு. நீதான் எனக்கு மனைவியாக வரப்போகிறவன். நான் உன்னைச் சந்தோஷமாக வைத்துக் காப்பாற்றுவேன். இப்ப சிரி, பார்ப்போம்.

அவள் ஒரு குழந்தை போலத் தன்னுடைய பலவீனத்தை மறந்து, வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். பாஸ் கரன் இதைப் பார்த்துவிட்டுத் தந்தையிடம் திரும்பினான். அவர் கோபம் மாறாமல், முகத்தைத் திருப்பியவாறு நின்றிருந்தார்.

“அப்பா! எல்லாம் சரியாகி விடாது. இராமர் காலடி பட்டு, அகலிகை சாபம் தீர்ந்ததாம். இங்கே நடந்ததைப் பார்த்தீர்களா? என்ன கோபம். எனக்கு, இது பெருமை இல் லையா? நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?”

“நான் என்ன சொல்வது? உன் இஷ்டம் பெரிய யுக புருஷனுக்கு நான் சொல்லியா தரவேண்டும். இதில் விருப்பு, வெறுப்பு என்ன (நான் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறேன்.) அவ்வளவே.

பாஸ்கரன் தொடர்ந்து வாதிட விரும்பாமல், அவரை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போனான். கல்யாணம் நடக்கும் வரை, அவர் தொண தொணத்துக் கொண்டே யிருந்தார். அவன் அதைச் சட்டை செய்யாமல், அவரை

எதிர்த்துக் கொண்டு, அடுத்த மாதமே கோதையைத் தான் நினைத்தபடி கல்யாணம் செய்து கொண்டான். தனக்கு வேண்டிய எல்லோரையும் அழைத்து விருந்து வைத்தான்.

கோதை இப்போது வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கிறார். அவளை அந்த வெளிச்சத்திலே கொண்டு வந்து இறுதிப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிற பாஸ்கரனோ, அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ள விரும்பாத, தனக்கு இயல்பான தோரணையுடன், யாரையும் லட்சியம் செய்யாமல், அடக்கமாக அவளருகே, ஒரு சாதாரண மாப்பிளையாகவே உட்கார்ந்திருந்தான். ஒவ்வொருவரும் அவனிடம் வந்து கைகுலுக்கி விட்டுப் போனார்கள். கடைசியில் வாசவந்து சேர்ந்தான். இவனுடைய நெருங்கிய சினேகிதன். இரண்டு பேருக்கும் சிறுவயதிலிருந்தே பழக்கம்.

“பாஸ்கர்! என்னோடு கொஞ்சம் வெளியே வருவியா?”

மௌனமாக எழுந்து அவனோடு போனான்.

“என்னடா! இப்படிச் செய்திட்டாயி?”

“எனக்குப் புரியேல்லை...”

“நீ ஒரு நட்சத்திரம் என்று தெரியுமல்லே.”

“தெரியாமலா இருக்கிறேன்.”

“தெரிந்து என்ன ஆச்சு?”

“விழுந்திட்டியேடா!”

“நட்சத்திரம் விழுந்ததை எப்பவாவது நீ பார்த்தியா? அது

விழாமல், அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கும். தலைக்கு மேலே, கதிர் கதிராய்ப் பெய்யும். இதை நான் செய்து காட்டியிருக்கிறேன். உனக்குப் புரியாதடா மக்கு.”

“ஆமாம்! நல்லாய்ப் பெய்திருக்கிறது. தலை விதியே மாறிப்போச்சு. இருள் உன்னை மறைத்துக் கொண்டிருக்கு. இவளை எங்கே தேடிக்கண்டு பிடித்தாய்? நிர்ப்பந்தமா?”

“எதுவும் இல்லை.”

எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கு உன்னைப் பார்க்க. இது ஒரு பொம்பிளையா?”

“வீணய்க்கஷ்டப்பட வேண்டாம். நான் ஏன் இப்பசந்தோஷமாக இருக்கிறேன், தெரியுமா? இவள் முகத்தைப் பார்த்தியா? இதுக்காக நான் எப்படி வேண்டுமானாலும் சாகத் தயாராய் இருக்கேன்.

“அப்ப சாவு ஒன்றுதான் நிச்சயமாக இருக்கு. இதை நீயும் ஏற்றுக் கொள்கிறாயில்லே! இப்படிச் சாகிற துக்கா உனக்கு இந்தக் கல்யாணம்?”

சாவு என்பது நீங்கி எல்லாம் பார்க்கிற நிலைமை வரட்டுச்சாவு இருக்கல்லே. உடம்பாலே ஒன்றும் விடாமல் அழிந்து போறது. பெரிய மனிதன் அப்படியெல்லாம் சாக மாட்டான். நீ இதைப் பார்த்துப் போறாய்!”

“நானா ... ?”

“நீயேதான். ஓட்டை விழுந்து, இருட்டுப் பிடித்த, உன் கண்களிலே, என்றோ ஒரு நாளைக்கு

என்னுடைய ஒளி, துருவிக்
கொண்டு நிற்கத்தான் போகிறது.
நான் இவளோடு வாழ்கிறேன்,
இல்லையா என்று பார். அந்த
வாழ்க்கை வடிவிலே, என்னைத்
தரிசிக்க நீ வருவாய். கட்டாயம்
வருவாய் அப்ப சந்திப்போம்
போய் வா”

அவர்கள் பிரிந்தனர். பால்
கரன் திரும்பி ஒளியடித்துக்
கொண்டு, உள்ளே போனபோது,
அவளின் முகம், பிரகாசித்தது
தன் மனக்கண்ணாடியில், அதைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்
அவள்.

(யாவும் கற்பனை)

கருத்துக் குவியல் - 39

1. எதிர்பார்ப்புகளே எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உரம்.
2. உயர்ச்சியின் வளர்ச்சி எதிர்பார்ப்புக்களே
3. இலட்சியமில்லா வாழ்க்கை மகிழ்ச்சி இல்லாததே.

ஏதாவது ஒரு தலைப்பை வைத்து உங்கள்
கருத்துகளைத் தொகுத்து அனுப்பிவையுங்கள்.

கவிதையரங்கம் - 5

கரு - எதிர்பார்ப்பு

நிபந்தனைகள்

1. சொந்த ஆக்கமாகவும் உள
வியல் நோக்குடையதாகவும்
இருத்தல் வேண்டும்.
2. வெள்ளைத்தாளின் ஒருபக்கத்
தில் மட்டும் எழுதப்படல்
வேண்டும்.
3. போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் பிர
திகள் திருப்பி அனுப்பப்பட
மாட்டா.

உங்கள் கவனத்திற்கு!

புத்தாண்டு சிறப்பிதழ் கால
தாமதமாவதைத் தவிர்த்துக்
கொள்ள உங்கள் ஆக்கங்களை
விரைவாக அனுப்பிவையுங்கள்
தரமான கதை, கட்டுரை,
கவிதை, துணுக்குகள் போன்ற
வற்குப் புத்தாண்டு சிறப்பு
மலரை அலங்கரியுங்கள். ஆர்

முடிவு திகதி: 15-10-85

பொது அறிவுப் பெட்டகம்

தொகுப்பு; யஸ்ரிச் சுரேன், M. அருந்ததி, குமுதா.

1. முதலில் உளவியல் நூல்களைத் தமிழில் நெறிப்படுத்திப் பல நூல்களை ஆக்க முன்னோடியாக இருந்தவர் யார்? அருள் நந்தி அவர்கள்
2. மனித பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை மாற்றீடு செய்யப்படாத ஒரே ஒரு இழையம் எது? பல்மிளிரி (Enamel).
3. “டைனமைற்” ஐக் கண்டுவிடித்தவர் யார்? சுலீடனைச் சேர்ந்த அல்பிரட் பேண்ட் நோபல் என்பவர் 1867-ல்.
4. எக்ஸ் - கதிர்களைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்? ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த “வில்ஹெம் கொன்ராட் ரொண்ஜன்” என்பவர் 1895-ல்
5. பூமியில் 100 இருத்தல் எடையுள்ள மனிதன் சந்திரனில் என்ன நிறையாக இருப்பான்? 17 இருத்தல்.
6. உலக விளையாட்டுக்களில் முறையே டேவிஸ் கிண்ணம், தோமஸ் கிண்ணம் என்பன வழங்கப்படும் விளையாட்டுக்கள் எவை? ரெனிஸ், பட்மின்ரன்
7. கோழிக் குஞ்சுகளுக்குக் கொக்கியோசில் நோய் வராமல் தற்போது பாவிக்கப்படும் பிற பொருளெதிரியின் பெயர் என்ன? அம்புரோலியம்.
8. உலகிலுள்ள குடாக்களில் பெரியது எது? கட்சன் குடா - 281,900 சதுர மைல்.
9. “டாஸ் கப்பிற்றல்” நூலை எழுதியவர் யார்? கார்ல் மார்க்ஸ்
10. கடல் நீரின் அடர்த்தி எந்த அலகில் அளவிடப்படும்? போம் - (Beaume)
11. மனிதன் ஒரு நிமிடத்திற்கு எத்தனை தடவைகள் சுவாசிக்கின்றான்? வளர்ந்த மனிதன் நிமிடத்திற்கு 16 முதல் 20 தடவை சுவாசிக்கின்றான்.
12. முதன் முதலாக ஆகாயத்திற் பறந்த மனிதன் யார்? பைலாரர்டி ரோசியர்
13. பிலிப்பைன் தீவுகள் மொத்தம் எத்தனை? 7083 தீவுகள்.
14. ஒலிம்பிக் பந்தம் கொண்டுஓடும் முறை எப்போ ஆரம்பமானது? 1936-ல்
15. பச்சை நிறக் கொண்டைக் கோழி எந்த ிநாட்டின் தேசியபறவை? ஜப்பான்-

- 16 நின்று கொண்டே முட்டையை அடைகாக்கும் பறவை எது? பென்குவீன்.
17. பாரதியார் ஆங்கிலக் கவி ஒருவரின் தாஸராக இருந்தார்? அந்தக் கவி யார்? ஷெல்லி.
18. **May day** முதன் முதலாக எப்பொழுது கொண்டாடப்பட்டது? அமெரிக்காவில் 1890 ஆண்டில்.
19. போதைப் பொருள் பாவனைக் கெதிராக உருவான சர்வதேச அமையம் யாது? இன்ரர் போல் (Interpol).
20. முதலாவது தரைக்கீழ் புகையிரதப்பாதை எந்த நாட்டில் அமைக்கப்பட்டது? இங்கிலாந்தில் லண்டன்மாநகரில்.
21. ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் ஒரு மைல் தூரத்தை ஓட்டப் போட்டியில் ஓடிச்சாதித்த முதல் பெண் யார்? டி - ஏஸ் - லெதர்.
22. கப்பலோட்டிய தமிழன் யார்? சிதம்பரனார்
23. இலங்கையில் முதன் முதலாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட புதினப்பத்திரிகையின் பெயர் என்ன? கொழும்பு யேர்னல்.
24. பின்வரும் பொருட்கள் எப்பெரியார்களின் அறிவுச் சுடரைத் தூண்டின?
- அப்பிள் பழம் - ஐசாக் நியூறன்
 - சிலந்திப்பூச்சி - ரொபேற் ஸ்புகல்
 - இறக்கும் தறுவாயிலுள்ள வயோதிபப் பிச்சைக்காரன் - கௌதம புத்தர்.
25. தனது எட்டாவது வயதிலேயே உலக சரித்திர நூலை எழுதிப் பலரையும் வியக்கச் செய்த சிறுவன் யார்? மக்கோலே.

கையெழுத்து இதழின் கண்ணோட்டம்

“அறிவொளிக் கலை”

எழுத்தாளர் எழுச்சிக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டும் விதத்தில் அரியாலை ஸ்ரீ கலைமகள் சனசமுதத்தினரால் கலை இலக்கிய கையெழுத்து பிரதியாக மாதாந்தம் வெளியிடும் ‘அறிவொளிக்கலை’யின் ஆக்கப்பணி போற்றுதற்குரியது.

புதிய பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி ஊக்குவிப்பதோடு புதிய சிந்தனைக் கருத்துக்களை, அறுவடை செய்து வெளிக் கொணரும் அறிவு வளர்ச்சியின் தூண்டுகோலாகப் பல சிரமங்களைத் தாங்கி கைஎழுத்து இதழாக எழு ஆண்டுகள் வெளிவருவது பெரும் சாதனைதான்.

பலரது சிந்தனைகளும் பரவலாகிப் பலரும் அறிந்து பயன் பெறும் விதத்தில் எதிராகாலத்தில் வளர்ச்சி பெற்று, குடத்தின் விளக்காக இராது, குன்றின் மேல் ஏற்றும் தீபமாக “அறிவொளிக் கலை” பிரகாசிக்க வழிசமைக்க வேண்டும் என எதிர்பாத்து வாழ்த்துகின்றோம்.

உன்னையே ... நீ நம்பு

கே. பி. தவராஜா - ஆனக்கோட்டை.

இவனைப்
பாருங்கள்.
அவனிடமிருப்பது
தன்னிடம் இல்லையாம்.
இவன்
தனக்குத்தானே
பொய்
சொல்லிக் கொள்கிறான்.
— தன்
சக்தியைப்பற்றி
தனக்கே தெரியாமல்.
இதோ!
இன்னொருவன்
சோய்பிச் சோய்பி...
வாடிவதங்கி...
வாழாமல் வாழ்கிறான்.
இவர்கள்
பாஷையில்
இவர்களுக்கு
யாருமேயில்லை; எதுவுமேயில்லை.
பாவங்கள்...
அனாதைகள்...
ஏனோ
எதற்காகவோ
தாழ்வு மனப்பான்மை
இவர்களை
தத்தெடுத்துக் கொண்டது!
பெரிசு - சிறிசு;
உயர்வு - தாழ்வு
— இவையெல்லாம்
இயற்கையில்
இருப்பவைதான்.
ஆனால்,
இவற்றைப் பெரிதுபடுத்துவது
மனநோய் - இது
தாங்களாகவே
தங்களுக்கு
செய்து கொண்ட
செய்வினை.
காக்கைகளில்
அண்டங்காக்கை
அரிசிக்காக்கை
என்றெல்லாம் உண்டு.
அது -

கொஞ்சம் பெரிசு.
இது -
கொஞ்சம் சிறிசு.
அவ்வளவுதான்! ...
இது இயற்கை
இவர்களின்
நோய்
அதுகளை அண்ணுவதில்லை
அது தின்னும்
உணவைப் போன்று
இது தின்கிறது
அதன்
கூட்டைப் போன்றே
இதன்
கூடும் இருக்கிறது.
அந்த
பறவை இனத்தை
பார்த்து
தன்னை
மாற்றிய
இதே மனித இனம்?
சில
குடிசைகள்
இன்னும்
குடிசைகளாகவே
இருப்பதற்கு
இதுவும் காரணம்தான்
உன்னையே
நீ நம்பு
உன்
நாபிக்கை
இறகுகளை
ஒருமுறை
விரித்துப்பார்.
“நானு
பறக்கிறேன்...!”
— என்று
நீயே வியப்பாய்.
பற! பற!!
அப்படியே
உயரப் பறந்து போ!

பதில்கள்

கலாநிதி சபா ஜெயராசா

கே. தூங்குபவன் குணமடைவான் எனக்கூறப்படுகின்றது, ஆனால் இன்று இளம் வயதினர் தொட்டு பெரியோர் வரை தூக்கமின்றி அலை கின்றார்களே அது ஏன்?

ராஜி மன்னார்

ப. உளவியலிலே தூக்கம் என்பது “தடைகளற்ற விடுதலை நிலை எனப் படும். ஆழ்மனக் கோலங்கள் உறக்கத்திலே எழுந்து வெளிவந்து உலாக் கொள்ளுகின்றன. இவ்வகையிலே தூக்கம் சுகந்தருஞ் சஞ்சிவிபாக விளங்கினாலும்; அது அகக்காரணிகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. வாழ் நிலையும், வாழ்க்கைச் சூழலும் நித்திரையின் நிருமாணிப்புத் தளமாக அமைவதை உணரும் பொழுதுதான் தூக்கமின்மையைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

கே. தங்கள் உற்றார், உறவினர்கள், கிராமத்து மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்க்க முடியாமல் பிற இடங்களில், நாடுகளில் நண்பர்களைத் தேடி அலைபவர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

புஸ்பா - கோண்டாவில்.

ப. இது “அந்நியமாதல்” தொடர்பான பிரச்சினை. இன்றைய எமது வாழ்க்கைக்கட்டமைப்பு முறைமை “அந்நியமாதல்” என்ற நெருக்கடியை உருவாக்குகின்றது. வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கித் தனி மரமாகி நம்பிக்கையிழந்து நிற்கும் நிலை முழுச் சமூகவமைப்பையும் புனர் நிர்மாணஞ் செய்வதன் வாயிலாகவே நீக்கப்பட முடியும் அல்லாவிடில் எங்கு ஓடினாலும் கானல் நீர்தான்.

கே. சிறிது வேலை செய்தவுடனேயே பெரிதும் களைத்துவிடுகின்றேன். நாளாந்தம் சோர்வுடன் காணப்படும் எனக்கு விடுதலை வழங்குவீர்களா?

ஜமுனா, மட்டுநகர்

ப. களைப்பு என்பது உளவியல், உடலியல், சமூகவியல் என்பவற்றுடன் இணைந்தது. தனித்த மருந்தால் மட்டும் மாற்றக்கூடிய தன்று. களைக்கவைக்கும் நிர்ப்பந்தங்கள் விஷமச் சமூலாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கவிநிலையை மாற்றுவதே களைப்பைப்போக்கும்வழி

கே. “நானே” இன்றை எமது சமுதாயத்தில், பயந்த சபாபம் உடை

யவன், அமைதியானவன் அல்லது விவேகமன்றவன் முயற்சியில் லாதவன், சோம்பேறி என்று மக்களால் சாதாரண வார்த்தைகளால் கணிக்கப்படுபவர்கள், தாழ்வுமனப் பான்மை என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்றே கருதுகிறேன். இது பற்றி உன் கருத்தென்ன? இதிலிருந்து இவர்கள் விடுபட உன் அறிவுரை என்ன? (உளவியல் நோக்கில் உன் பதிலை எதிர்பாக்கிறேன்)

எவ். எல். ஏ. பிள்ளை பலாலி

ப. தாழ்வு மனப்பான்மை தாழ்வுச் சிக்கலாக மாறும் பொழுது உளவியல் நெருக்கடியாகின்றது. ஒவ்வொருமனிதனும் உலகிலே பிரதியீடுகள் அற்ற முக்கியத்துவம் பெறுகின்றான் என்ற சமூகவுணர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது அநீதிகளை மாற்றியமைக்கும் இயக்கவயப்படும் பொழுது, தாழ்வுச் சிக்கல் உடைகின்றது.

கே. என் சொந்தக்கார விஷமிகள் என்னைப்பற்றித் தப்பான முறையில் கதை கட்டிவிட்டார்கள், இதனால் ஏனையோரும் என்னைச் சந்தேகிக்கின்றார்கள். மனமுடைந்திருக்கும் எனக்கு ஆறுதல் தருவாயா?

கனக ஞானசுந்தரம், வட அல்வாய்ப்பதி

ப. ஏற்றத் தாழ்வுகள் கொண்ட சமூகவமைப்பு எப்பொழுதும் தனி மனிதனைச் சுரண்டும் பொருளாக்கிய வண்ணமேயிருக்கும். தனி சுரண்டலுக்குரிய மாற்று நியதி வழியாகவே அதற்கு விடிவு காணவேண்டியுள்ளது.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி முடிவுகள் இல: 22

ஊடமிருந்து வலம் மேலிருந்து கீழ்.

1. தீட்சை	1. தீவிரவாதி	பரிசு பெறுபவர்:
6. விகடகவி	2. கட்செவி	சாந்தி சிவலிங்கம்
11. வாவி	3. விசை	38, கோவிந்தன் றோட்.
16. செதில்	5. நாகரிகம்	மட்டக்களப்பு.
23. பானம்	18. பால்	

பரிசு அளிப்பவர்: கமலா ஜளங்கோவன்.

பேரூ நண்பர்

கே. செல்வரெட்டம் செல்வன் சா யஸ்ரின் சுரேந்திரா
181, விபுலானந்தர் வீதி, 27/1, 6-ம் குறுக்கு வீதி
பொத்துவில் - 03 (கி. வர.) யாழ்ப்பாணம்.

பொழுது போக்கு:

பத்திரிகை, கதைப்புத்தகம், உடற்பயிற்சி, சமூகத்தொடர்பு

கருத்துக்

குவியல் 39

முயற்சியினால் உயர்ச்சி!

“முயற்சி திருவினயாக்கும்” என்பார்கள். எனவே முயன்றால் முடியாதது எதுவுமில்லை. முயற்சியின்போது உயர்ச்சி உண்டாகலாம். அதை நாம் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாதே என்ற தளர்சியும் வந்து சேரலாம். ஆனால் ஒரே இலட்சிய நோக்குடன் நம்மால் வெல்லப்பட வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி மட்டும் இருந்துவிட்டால் போதும். அடிக்கடிக்காக நாம் உயர்ந்துவிட முடியும். அங்கு தாழ்வு மனநிலை பின்னே தள்ளப்படுகிறது. இலட்சியம் முன்னேறுகிறது. உதாரணமாக காந்தியடிகள் பள்ளியில் படிக்கும் போது மட்டமான மாணவராகவே இருந்தார். பாடசாலை விட்டதும் தன்னை மற்றவர்கள் பார்த்து விடப் போகிறார்களே என்ற ஒரு வித தாழ்வு மனநிலையால் ஒளிந்து ஒளிந்து வீட்டை அடைவாராம். அப்படிப்பட்ட காந்தி தன் தாய் நாட்டின் மீது கொண்ட பற்று, இலட்சியம் அவரை மகாத்மா காந்தி ஆக்கியது. அறிவே இல்லாத ஸ்மட்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயன்தான் தன் தளரா முயற்சியால் பின்னொருகால் மனிதருள் அபார அறிவு பெற்று பீல்ட்மார்ஷல் பட்டத்திற்கு அதிபதியானார். ஏன்? இன்று ஆங்கில உலகின் தந்தையான பெர்னாண்டோ ஆரம்ப காலத்தில் எப்படி உருவாகினார் என உற்று நோக்கினால், அவர் 9 வருடங்கள் எழுதினார். அவர் எழுதிய நூல்களையும் நவீனங்களையும் யாருமே பிரசுரிக்க முன்வரவில்லை. எங்கு நோக்கினும் ஏமாற்றமும் தோல்வியும்தான் அவருக்கு கிடைத்தது. எனினும் அவர் எழுதுவதை நிறுத்தவில்லை. தான் ஒரு எழுத்தாளன் ஆகவேண்டும் என்ற இலட்சிய வேட்கை வெற்றி பெற வைத்தது.

இவ்வாறு பின் நோக்கிப் பார்க்கும் போதும் இன்றைய சூழ்நிலைகளை எடுத்து நோக்கும் போதும் மக்களிடையே போட்டிகள் மலிந்து முன்னேற்றத்தை எதிர் கொள்கிறார்களே தவிர தாழ்வு மனநிலைக்கு அடிப்பண்பவர் கிடையாது. ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்பட்ட சில தாக்கங்கள் விளைவுகளால் ஏற்பட்ட தாழ்வு மனநிலை கூட சூழ்நிலைகளாலும் நண்பர்களாலும் மாற்றப்பட்டு இலட்சிய தாகம், சுதந்திர தாகம் கொண்டவர்களாக திகழ்வதை நாம் இன்று நேரடியாக காணமுடிகிறது.

அ. புஸ்பா
கொடிகாமம்.

நம்பிக்கை ஒளி!

ஒருவரது தாழ்வு மனப்பான்மை அவரது முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நான் எங்கே அந்த அளவுக்கு வரமுடியும், உயரமுடியும்? அந்த இடத்தை நாடமுடியுமா? கல்வி, தகமை, தரம் உண்டா? என்ற கீழ்த்தர தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கும் வரை நான் நினைக்கும், எதிர்பார்க்கும் அந்த உயர் நிலையை அடைந்திட முடியாது. நமக்கேன் இந்தப் பிரச்சனை? நாம் ஏன் அதிலும் இதிலும் பங்கு கொண்டு வீணான தொந்தரவுகளில் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டும்? ஒதுங்கி வாழ்வதன் மூலம் வாழ்க்கையின் கடைசிப் படிக்கு செல்ல வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையே உண்டாகும். வெற்றிக் கொடியை நாட்டிட என்னால் முடியாது என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை மனதில் குடி கொண்டிருக்கும்வரை நம்பிக்கை ஒளி பிறக்கவே செய்யாது. அங்கே என்றும் இருள் நிலைதான். கல்வி, தகமை, திறமை, வசதி பெற்ற பலர்தம் வாழ்க்கை நிலையில் தாழ்ந்து கிடப்பதைக் காணலாம். அதே வேளை மேற்கூறிய பலவும் அற்ற நிலையிலும் கூட வாழ்வின் உயர்நிலையில், புன்னகை முகத்துடன், பலர் சிறந்தவர்களாக, உயர்ந்தவர்களாக, நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக, வீணையோரையும் வாழவைப்பவர்களாக காணப்படுவது கண்கூடு.

ப. அ. பொன்னம்பலம்

காவத்தை

தீராத வியாதி!

தனித்து வாழ முடியாத சமூகப் பிராணியான போதிலும் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தன்மையானவர்களே, ஒருவனின் குணமாக, சபாவமாக, வியாதியாக, விதியாக தாழ்வு மனப்பான்மை அமைந்து விடுகின்றது. இம் மனப்பாங்குடைய ஒரு மாணவனை அவதானித்தால் அவன் புத்திசாலியாகவும் அதி திறமையாக பரீட்சையில் விடை எழுதுபவனாக இருந்தாலும், ஆசிரியர் நேரடியாக வினா எழுப்பும் போது தடுமாறுவான். அச்சத்தினால் உடல் முழுவதும் வியர்வை மயமாக, கண்கள் பயங்கரமாய் விழிக்கும். இங்கு அவனது திறமையும் புத்திசாலித்தனமும் பயனற்றுப் போய்விடுகின்றன வினையாட்டுகளில் இவனது பங்களிப்பு இருக்காது எனத் திடமாகக் கூறலாம். ஒரு சிறு கூட்டத்தில் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் அன்றே அவன் தலைக்கு ஆபத்து வந்தது போலத்தான். உயர்பதவி வகிக்க வேண்டிய பலர் இன்று மூலைகளில் பதுங்கியிருப்பதற்கும் இந்த தாழ்வு மனப்பாங்கே காரணமாகும். இத்தகையவர்கள் வீதியின் ஓரம் தலை குனிந்தோராய் செல்வதை அவதானிக்கலாம் அவர்களது நடையே அவர்களை இனம் காட்டிக் கொடுத்து விடும். பிறரை ஏறெடுத்துப்

பார்க்கத் தயங்குவார்கள். மக்கள் பலர் கூடும் இடங்களில் பின்வரிசைகளை தமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்பவர்கள் இவர்களே. எதிலும் சிறிது தயக்கம் எம்மை நிதானப்படுத்திக் கொள்ள உதவும். ஆனால் தாழ்வு மனப்பாங்கின் தயக்கம் தீராத வியாதியாகும். ஆகவே,

“தளர்நடையகற்றி, தாழ்விலா மனப்பாங்கால்
தனித்துவத்தைக் காப்போம்”

நா. தமிழ்ச்செல்வி
யாழ்ப்பாணம்.

பாராட்டுப் பெறுவோர்

தே. இராக்கினிதேவி,
அ. தாயா,
ஷகிலா பாலையா,
சாள்ஸ் ரதி,
ஜேக்கப் ஜெயந்தி,
கனக ஞானசுந்தரம்,
பிரேமா வரதராஜா,
நந்தினி தம்பிப்பிள்ளை,

உடுவில்.
முருங்கன்.
பாஷையூர்.
புங்கையூர் 10.
நெடுந்தீவு 9.
வட அல்வயம்பதி.
கொட்டடி.
சுண்ணாகம்.

வாசகர் பூங்கா

வாடாத மலர்:-

மலர்ந்த மலர்கள் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு நாளில் வாடிவிடும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகட் கொருமுறை மலரும் குறிஞ்சி மலர் கூட வாடிவிடுகிறது. ஆனால் இரு மாதங்களிற்கு ஒருமுறை மலரும் நீயோ என்றுமேவாடுவதில்லை. இம்மலரை மாதம் ஒரு மலராக மலர வாய்ப்புத் தாருங்களேன்.

சிவசாமி - பிரேமா - ஜெயா
மானிப்பாய்.

சிந்தனைத் தூண்டுகோல்:-

“கொஞ்ச நேரம் என்னை மறந்தேன்” என்ற ஸ்ராலினின் ஆக்கத்தின் ஒவ்வொரு வரியும் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது

அ. பிரன்சிஸ்கா
கொடிகாமம்.

உயிரோட்டம்:-

ஓ“நானே” கடுகு சிறிதாயினும் காரம் பெரிதென்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கின்றாயோ? தோற்றத்தில் சிறியவனாய், உள்ளத்தில் உயிரோட்டமான ஆசிரியர் கருத்து, கவிதை, கதை, போன்றவற்றை வைத்திருக்கின்றாயே! புதிய உலகை சமைப்பாயா? விரக்தியின் எல்லையில் என்ற சிறுகதை சிறப்பாயிருந்தது. செளந்தரனுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

தோ. அருள்தாஸ் யாழ் / பத்திரிகியார் விடுதி

வெறியின் வேகம்:-

வெறிக்கு எப்படி வரைவிலக்கணம் கொடுப்பது எனத் திணறினோம். ஆனால் “அளவுக்கு மீறிய எதுவும் வெறியாகும்” என இரத்தினச் சுருக்கமான வரைவிலக்கணம் தந்துள்ளீர்கள். “நல்ல கதி பெற வேண்டும்” “பெண்புலிகள்”, “வேதனை ச திராடுதே” கவிதைகள் வெறியின் வேகத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. பொது அறிவுப் பெட்டகம், அறிவு வெறிக்குத் தீனி போட்டது.

றாபி ரெட்ணசிங்கம், உடுவில்.

அனுதாபங்கள்:-

என் ஆசைச் சித்தப்பா பூராசா அவர்கள் எனக்கு “நான்” ஐ அறிமுகம் செய்த ஓரிரண்டு மாதங்களில் இளம் வயதிலே இவ்வலகை விட்டு மறைந்து விட்டார். அவருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தினை தெரிவிக்கிறேன்.

பி. சகுந்தலாதேவி புங்குடுதீவு.

இதய வாசந் திறப்பு:-

இறுதி இதழ் என் சிந்தனையைக் கிளறி இதய வாசலைத் திறந்து விட்டது. குடிக்காதே தம்பி, பெண்புலிகள், விரக்தியின் எல்லையில், ஆகியன என் இதயத்தைத் தொட்டுவிட்டன. வி. பி. யின் குடித் தனமும் குடிப்பழக்கமும் என்ற விடயத்தை க்குடி காரன்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டும்.

பத்மா பொன்னம்பலம், காவத்தை.

பரிதாபத்திற்குரியவர்கள்:-

“விரக்தியின் எல்லையில்” நின்ற நிர்மலாவின் உள்ளக்குமுறல் இறுதி மடலில் தத்ரூபமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. பணவெறியின் வசமாகிப் பாசத்திற்கு எல்லையிட்டு வாழ்வை நாசமாக்கிக் கொண்ட குமாரும் மகனுக்கு நல்லது செய்கிறோம் என்ற மனப்பாங்கில் அவனது குடும்ப வாழ்விற்கே குழி தோண்டிவிட்ட தாயாரும் வெறி வயப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் பரிதாபத்திற்குரியவர்களே. செளந்தரனுக்கு பரராட்டுகள்.

செல்வி. நா. தமிழ்ச்செல்லி யாழ்.

மேலும் “நான்” வளர்ச்சியில் மகிழ்வுறுவோர்:-

சி. எஸ். பிரேமினி, அரியாலே. A. T. அருள்தாஸ், நாச்சிக்குடா. ஜேக்கப் சாந்தி, நெடுந்தீவு.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல: 23

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10		12
13	14	15	16	17	
19	20	21	22	23	
	26		28	29	30

குழம்பி வருபவை → 7 → 13 → 19 → 28

↓ 3 ↓ 17 ↓ 6

இடமிருந்து வமை

1. “நான்? வாசகர் எதிர்ப்பார்ப்பது.
7. தன்னையே கொடுத்து தன்மானம் காத்தவன்.
13. சமயம் பல வழி?
19. உலகில் பரந்து வாழ்ந்தாலும் தனக்கென்று நாடு இல்லா இனம்
28. எந்த ஜீவராசிகளுக்கும் இந்த உறவு உண்டு.

மேலிருந்து கீழ்

1. புத்தாண்டைக்காண கழிய வேண்டிய காலம்?
2. இது இல்லா வாழ்வில் கௌரவம் இல்லை.
3. சிறியவளிடம் காணாதது பெரியவளானதும் தோன்றுவது?
6. அன்றை முனிவர்கள் வாழ்ந்ததும் இன்றைய இளைஞர்கள் வாழ்வதும் இவ் இடத்தில்தான்.
7. இதை இந்துத்திருமணத்திலும் காணலாம். சமையல் அறையிலும் காணலாம்.

முடிவுத்திகதி:- 13-10-85

அடுத்த மூன்று வெளியீடுகள்
தயார் நிலையில்,

ஒரே நாளில் வெளிவருகின்றன.

1. சிந்திக்க தூண்டிய

ஜேர்மனிய கலாச்சாரம்

திரு. சு. பாக்கியநாதன் B. A.

திருமதி. வி. பாக்கியநாதன் B. A.

2. மலருகின்ற மனமும்

மகிழ்கின்ற மனிதனும்

[கட்டுரைத் தொகுப்பு]

3. மொளனங்கள்

கலையும்போது...

[தொடர்கதைத் திரட்டு]

குறிப்பிட்ட பிரதிகளே தயாராவதால்
தட்டுப்பாட்டினை தவிர்க்குக் கொள்ள
உங்கள் பிரதிக்கு முந்துங்கள்.

நானுபவளிப்பதி
NAAN PUBLICATIONS
அமலமநர் தீயாக்கீகன் சீயை
யாழ்ப்பாணம்

தரத்திற்கு!

சுவைக்கு!!

நிதான விலைக்கு!!!

தோலகட்டி தயாரிப்புக்களை சுவைத்து
பாருங்கள். உடல் நலத்திற்கு இரசா
யன புரிசோதனையுடன் தாயார் செய்யப்
படுகின்றது. எமது தயாரிப்புக்கள்.

போலிகள் உடல் ஊறு விளைவிக்கும்
கவனமாக பார்த்து வாங்குங்கள்.

முக்கிய கவனிப்பு

[முப்பொருள் உடலுக்கு]

தோலகட்டி தயாரிப்புகளின் ஏகப்பிரதி
நிதிகளாக - யோ. எகட்டன் செனித் மார்
ட்டிங் யாழ்நகர் என்பவரைத்தவிர வேறு
எவருக்கும் தோலகட்டி தயாரிப்புகளின் விநி
யோகம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை
இத்தால் வாடிக்கையாளர்கள், வியாபாரி
கள், பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் அறிவித்
துக் கொள்கின்றோம். யோ. எகட்டன்
வாரம் தோறும் வாடிக்கையாளர்களை சந்
திப்பார்.

தோலகட்டி தயாரிப்பாளர்கள்,
யோ- எகட்டன், செபமலைதாசர் சபை,
செனித் மார்கட்டிங், தோலகட்டி,
யாழ்நகர், வசாவினான்.